

**REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO ZNANOSTI I TEHNOLOGIJE**

**NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O PATENTU
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, rujan 2003.

PRIJEDLOG ZAKONA O PATENTU S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. Ustava Republike Hrvatske.

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

1. Ocjena stanja

Područje patenata uređeno je Zakonom o patentima, koji se u Republici Hrvatskoj primjenjuje od 01. siječnja 2000. godine («Narodne novine», broj 78/99. i 32/2002.)

Zakonom o patentima su prvi puta u Republici Hrvatskoj vlastitim Zakonom uređena pitanja iz područja jednoga od prava industrijskog vlasništva, pitanja koja se tiču zaštite izuma patentom koja jamči visok stupanj usklađenosti sa zahtjevima hrvatskoga gospodarskog sustava i s dokazanim gospodarskim sustavima u svijetu.

U svrhu usklađivanja hrvatskoga zakonodavstva s međunarodnim normama, u Zakon o patentima ugrađena su načela Pariške konvencije koju je Republika Hrvatska prihvatila 28. srpnja 1992. godine pohranom u Svjetskoj organizaciji za intelektualno vlasništvo instrumenta kojim iskazuje želju da po sukcesiji SFRJ postane strankom ugovarateljicom. Nadalje, odredbe Zakona o patentima usklađene su sa Sporazumom o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva (TRIPS) u svrhu pristupa Republike Hrvatske Svjetskoj trgovinskoj organizaciji (WTO). Pri izradi teksta Zakona uvedene su i odredbe koje proizlaze iz Ugovora o suradnji na području patenata (PCT-a) koji je Zakonom o potvrđivanju Ugovora o suradnji na području patenata (PCT-ja), stupio na snagu u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine" - Međunarodni ugovori br. 3/98., 4/2002.)

Međutim, proces usklađivanja time nije u potpunosti obavljen, stoga se pristupilo izradi novog Zakona o patentu, koji treba ispuniti i obveze o usklađivanju hrvatskog zakonodavstva s *acquis communautaire* (pravnom stečevinom Zajednice) što proistječu iz Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju (u daljnjem tekstu: *Sporazum*).

2. Osnovna pitanja koja se trebaju urediti Zakonom

Prema odredbama članka 71. *Sporazuma* Republika Hrvatska obvezna je najkasnije do početka 2005. godine zajamčiti kvalitetu zaštite intelektualnog vlasništva na razini koja postoji u Europskoj zajednici (dalje skraćeno: EZ), uključujući i učinkovita sredstva za provedbu tih prava. Nastavno na započeti proces usklađivanja, postojeći Zakon o patentima potrebno je uskladiti s pravnom stečevinom EZ-a (*acquis communautaire*) koju čine sljedeći propisi:

- **Direktiva 98/44/EC Europskog Parlamenta i Vijeća od 6. srpnja 1998. o pravnoj zaštiti izuma s područja biotehnologije** (*Directive 98/44/EC of the European Parliament and of the Council of 6 July 1998 on the legal protection of biotechnological inventions*)

Predmet je Direktive utvrđivanje pravnog okvira zaštite izuma s područja biotehnologije (patentibilnost, opseg zaštite koju daje patent za izum iz područja biotehnologije, pohrana živog biološkog materijala kao dijela opisa izuma, izdavanje prisilne licencije u slučajevima preklapanja patenta i prava iz zaštićene biljne vrste.) Budući da su u Direktivi utvrđena neka pravila koja Europska patentna konvencija već sadržava, neki su od navedenih instituta, odnosno odredaba Direktive već bili implementirani u postojeće propise s područja patentnog prava, pa tako i izuzeće od patentiranja izuma životinjskih i biljnih vrsta i bitno bioloških postupaka za dobivanje biljaka ili životinja.

Također treba spomenuti važno načelo koje je predviđeno ovom Direktivom, a odnosi se na zabranu patentiranja ljudskog tijela u bilo kojem stupnju njegova oblikovanja i razvoja ili jednostavnog otkrića jednog od njegovih elemenata, uključujući odsječak ili djelomični odsječak gena.

- **Uredba Vijeća br. 1768/92 od 18. lipnja 1992. koja se odnosi na uvođenje svjedodžbe za dodatnu zaštitu lijekova i medicinskih proizvoda** (*Council Regulation (EC) No 1768/92 of 18 June 1992. concerning the creation of a supplementary protection certificate for medicinal products*)

Predmet je Uredbe određivanje jedinstvenih uvjeta za ostvarivanje dodatne vremenske zaštite lijekova i medicinskih proizvoda koji su već zaštićeni patentom izdavanjem svjedodžbe o dodatnoj zaštiti.

- **Uredba (EC) br. 1610/96 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 1996. koja se odnosi na uvođenje certifikata za dodatnu zaštitu sredstava za zaštitu biljaka** (*Regulation (EC) No 1610/96 of the European Parliament and of the Council of 23 July 1996 concerning the creation of a supplementary protection certificate for plant protection products*)

Predmet je ove Uredbe određivanje jedinstvenih uvjeta za ostvarivanje dodatne vremenske zaštite sredstvima za zaštitu biljaka koja su već zaštićena patentom putem svjedodžbe o dodatnoj zaštiti.

Uz navedeno, Zakon o patentu neophodno je uskladiti s odredbama Konvencije o priznavanju europskih patenata od 5. listopada 1973., izmijenjene 17. prosinca 1991. (*Convention on the Grant of European Patents (European Patent Convention)*), izmijenjene i dopunjene 29. studenoga 2000¹, u daljnjem tekstu EPC, što će omogućiti neposrednu primjenu Sporazuma između Vlade Republike Hrvatske i Europske patentne organizacije o suradnji na području patenata (Sporazum o suradnji i proširenju). Sporazum o suradnji i proširenju potpisan je u Münchenu 16. lipnja 2003. godine.

Novim Zakonom o patentu, uz postojeća ograničenja zaštite patentom, uvodi se sljedeće:

- od zaštite patentom izuzimaju se ljudsko tijelo, razni stupnjevi njegova oblikovanja i razvoja ili jednostavno otkriće jednog od njegovih elemenata, uključujući odsječak ili djelomični odsječak gena, postupci kloniranja ljudi te modificiranja staničnih linija;
- patentom se ne može štiti uporaba ljudskih embrija u industrijske ili komercijalne svrhe, postupci za modificiranje genetičkog identiteta životinja za koje je vjerojatno da bi uzrokovali njihovu patnju bez ikakve bitne medicinske koristi za čovjeka ili

¹ Izmijenjena i dopunjena Europska patentna konvencija od 29. studenoga 2000 još nije stupila na snagu

životinju, kao i životinje koje su rezultat takvih postupaka, jer se smatraju izumima protivnim javnom poretku i moralu, te se kao takvi isključuju od zaštite patentom.

Zakonom o patentu uvodi se novi institut ponovne uspostave prava, kojim se podnositelju prijave ili nositelju patenta koji je unatoč dužnoj pažnji propustio izvršiti radnju čega je posljedica gubitak prava, dopušta ponovna uspostava prava pod Zakonom propisanim uvjetima. Taj je institut uveden zbog kompatibilnosti Zakona o patentu s Ugovorom o suradnji na području patenata (PCT Ugovor).

Novim su Zakonom u odnosu na postojeći izmijenjene odredbe o novosti izuma, tako da se omogući priznavanje patenata i za tzv. drugu medicinsku uporabu tvari i smjesa, iako su iste već sadržane u stanju tehnike.

Postojeće odredbe o prisilnoj licenciji precizirane su novim Zakonom o patentu tako da se dovedu u potpuni sklad s odredbama TRIPS-a. Sukladno tome uvodi se i uzajamna prisilna licencija (cross licensing), koju također zahtjeva i Direktiva 98/44/EC Europskog parlamenta i Vijeća od 6. srpnja 1998. o pravnoj zaštiti izuma s područja biotehnologije.

Zakonom o patentu također je predviđena mogućnost produljenja trajanja patenta na više od 20 godina uvođenjem svjedodžbe o dodatnom trajanju zaštite za lijekove i medicinske proizvode i za sredstva za zaštitu bilja koja su već zaštićena patentom, a za vrijeme koje je bilo utrošeno za ishođenje odobrenja za stavljanje tog proizvoda na tržište.

Uvođenjem poglavlja o Europskoj prijavi patenta i europskom patentu u Zakon o patentu, omogućena je neposredna primjena Sporazuma o suradnji i proširenju. S tim u vezi bilo je nužno uskladiti odredbe koje se odnose na plaćanje godišnjeg održavanja patenata u vrijednosti s međunarodnom praksom na tom području.

I konačno, neke od predloženih izmjena dosadašnjih rješenja nastale su nakon iskustava u njihovu provođenju, koja su izazivala dvojbe ili različita tumačenja, a u cilju jačanja pravne sigurnosti podnositelja prijave odnosno nositelja prava.

3. Posljedice koje će proisteci donošenjem Zakona

Donošenjem predloženog Zakona Republika Hrvatska imat će Zakon o patentu koji je u cijelosti usklađen:

- s europskim patentnim sustavom koji regulira Konvencija o priznavanju europskih patenata od 5. listopada 1973., izmijenjena 17. prosinca 1991.
- s pravnom stečevinom EZ-a koju čine Direktiva 98/44/EC Europskog parlamenta i Vijeća od 6. srpnja 1998. o pravnoj zaštiti izuma s područja biotehnologije, Uredba Vijeća br. 1768/92 od 18. lipnja 1992., koja se odnosi na uvođenje svjedodžbe za dodatnu zaštitu lijekova i medicinskih proizvoda i Uredba (EC) br. 1610/96 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 1996., koja se odnosi na uvođenje certifikata za dodatnu zaštitu sredstava za zaštitu biljaka.

Time su ispunjeni nužni uvjeti za ulazak RH u EU, a koji se odnose na zaštitu prava, moralnih i materijalnih, izumitelja odnosno nositelja patenata, stvaranje realnih uvjeta za prilagodbu gospodarstva Republike Hrvatske suvremenim gospodarstvima, posebice gospodarstvu Europske unije.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovog Zakona neće biti potrebno osigurati sredstva u državnom proračunu.

IV. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Odredbom iz članka 159. Poslovnika Hrvatskog sabora (NN br. 6/02) predviđeno je da zakon može biti donesen po hitnom postupku, ako to zahtijevaju osobito opravdani državni razlozi. S obzirom da je Republika Hrvatska u obvezi uskladiti propise s propisima Europske unije i time udovoljiti obvezama koje proizlaze iz Sporazuma o stabilizaciji pridruživanju, iz navedenih razloga predlaže se donošenje Zakona po hitnom postupku.

V. TEKST KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA S OBRAZLOŽENJEM

ZAKON O PATENTU

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

(1) Ovaj Zakon uređuje sustav zaštite izuma patentom i konsenzualnim patentom.

(2) Na konsenzualni patent na odgovarajući će se način primijeniti odredbe ovog Zakona, osim ako je drugačije izričito propisano.

Članak 2.

Patent je isključivo pravo koje štiti nositelja patenta u pogledu gospodarskog iskorištavanja izuma.

Članak 3.

Strane pravne i fizičke osobe koje nemaju sjedište odnosno prebivalište ili uobičajeno boravište na teritoriju Republike Hrvatske uživaju zaštitu predviđenu ovim Zakonom, ako to proizlazi iz međunarodnih ugovora koji obvezuju Republiku Hrvatsku ili iz primjene načela uzajamnosti.

Članak 4.

Pravnu ili fizičku osobu koja nema sjedište odnosno prebivalište ili uobičajeno boravište na teritoriju Republike Hrvatske, u postupku pred Državnim zavodom za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: Zavod) mora zastupati zastupnik upisan u Registar zastupnika pri Zavodu.

II. PREDMET ZAŠTITE PATENTOM

Članak 5.

Patentibilni izum

(1) Patent se priznaje za svaki izum iz bilo kojeg područja tehnike koji je nov, ima inventivnu razinu i koji se može industrijski primijeniti.

(2) Prema uvjetima iz stavka 1. ovog članka, patent se priznaje i za izum koji se odnosi na:

1. proizvod koji se sastoji od biološkog materijala ili koji sadržava biološki materijal;
2. postupak kojim je taj biološki materijal proizveden, prerađen ili upotrijebljen;
3. biološki materijal izoliran iz prirodnog okruženja ili proizveden tehničkim postupkom, čak i ako se ranije nalazio u prirodi.

(3) Biološki materijal iz stavka 2. ovog članka je bilo koji materijal koji sadrži genetičku informaciju i koji se može razmnožavati sam ili se može razmnožavati u biološkom sustavu.

(4) Prema uvjetima iz stavka 1. ovog članka, izum koji se odnosi na biljke ili životinje smatrat će se patentibilnim ako njegova tehnička izvedivost nije ograničena na određenu biljnu ili životinjsku vrstu i ako postupak ostvarivanja izuma nije bitno biološki.

(5) Postupak za dobivanje biljaka ili životinja iz stavka 4. ovog članka bitno je biološki ako se u cijelosti sastoji od prirodnih postupaka kao što su križanje ili selekcija.

(6) Ne smatraju se izumima u smislu stavka 1. ovog članka, osobito:

1. otkrića, znanstvene teorije i matematičke metode,
2. estetske tvorevine,
3. pravila, upute i metode za izvođenje umnih aktivnosti, igara ili za obavljanje poslova,
4. prikazivanje informacija i
5. računalni programi.

Članak 6.

Izuzeci od patentibilnosti

Iz zaštite patentom izuzeti su:

1. izumi životinjskih i biljnih vrsta i bitno bioloških postupaka za dobivanje biljaka ili životinja, osim izuma nebioloških i mikrobioloških postupaka i proizvoda dobivenih tim postupcima kako je propisano člankom 5. stavkom 4. ovoga Zakona. Pri čemu se, u smislu ovog Zakona, pod mikrobiološkim postupkom podrazumijeva bilo koji postupak koji uključuje ili koji se provodi na mikrobiološkom materijalu ili čiji je proizvod mikrobiološki materijal;
2. ljudsko tijelo, razni stupnjevi njegovog oblikovanja i razvoja ili jednostavno otkriće jednog od njegovih elemenata, uključujući odsječak ili djelomični odsječak gena. Izum koji se odnosi na element izoliran iz ljudskog tijela ili proizveden tehničkim postupkom, uključujući odsječak ili djelomični odsječak gena može biti patentibilan, iako je strukturom jednak strukturi prirodnog elementa. Industrijska primjenljivost odsječka ili djelomičnog odsječka gena mora biti razotkrivena u prijavi patenta, kako je izvorno podnesena.
3. izumi koji se odnose na dijagnostičke ili kirurške postupke ili postupke liječenja koji se primjenjuju neposredno na ljudskom ili životinjskom tijelu, osim proizvoda, posebno tvari i smjesa koje se primjenjuju u navedenim postupcima.

Članak 7.

(1) Neće se smatrati patentibilnima izumi čije bi komercijalno iskorištavanje bilo protivno javnom poretku ili moralu.

(2) Izumima iz stavka 1. ovog članka smatraju se osobito:

1. postupci kloniranja ljudskih bića,
2. postupci za modificiranje genetičkog identiteta zametne loze ljudskih bića,
3. uporaba ljudskih embrija u industrijske ili komercijalne svrhe i
4. postupci za modificiranje genetičkog identiteta životinja koji bi vjerojatno uzrokovali njihovu patnju bez ikakve bitne medicinske koristi za čovjeka ili životinju, kao i životinje koje su rezultat takvih postupaka.

Članak 8.

Novost izuma

(1) Izum je nov ako nije sadržan u stanju tehnike.

(2) Pod stanjem tehnike razumijeva se sve što je učinjeno pristupačnim javnosti u svijetu, pisanim ili usmenim putem, uporabom ili na bilo koji drugi način prije datuma podnošenja prijave patenta.

(3) U stanje tehnike uključen je i sadržaj svih prijava patenata koje imaju učinak u Republici Hrvatskoj, onakvih kako su podnesene, koje imaju raniji datum podnošenja od datuma prijave iz stavka 2. ovog članka, i javnosti su učinjene pristupačnim tek na datum podnošenja prijave patenta ili nakon toga, objavom na način predviđen ovim Zakonom.

(4) Odredbe stavaka 1. do 3. ovog članka ne isključuju mogućnost zaštite patentom tvari ili smjesa sadržanih u stanju tehnike, koje se primjenjuju u postupcima iz članka 6. stavak 3. ovoga Zakona, pod uvjetom da njihova primjena u navedenim postupcima nije sadržana u stanju tehnike.

Članak 9.

Razotkrivanje izuma bez štetnih posljedica

Također, novim se smatra izum koji je najviše šest mjeseci prije datuma podnošenja prijave patenta bio sadržan u stanju tehnike zbog, ili kao posljedica:

1. očite zlouporabe u odnosu na podnositelja prijave patenta ili njegova pravnoga prednika ili,
2. izlaganja na službenoj ili službeno priznatoj izložbi u skladu s Konvencijom o međunarodnim izložbama potpisanoj u Parizu 22. studenoga 1928. godine i revidiranoj posljednji put 30. studenoga 1972., pod uvjetom da podnositelj naznači u prijavi patenta prilikom njezina podnošenja da je izum bio izložen i najkasnije u roku od 4 mjeseca od datuma podnošenja prijave podnese odgovarajuću potvrdu o izlaganju izuma.

Članak 10.

Inventivna razina

(1) Izum ima inventivnu razinu ako za stručnu osobu iz odgovarajućega područja ne proizlazi, na očigledan način, iz stanja tehnike.

(2) Pri ispitivanju ima li izum inventivnu razinu, ne uzima se u obzir sadržaj prijave iz članka 8., stavka 3. ovog Zakona.

Članak 11.

Industrijska primjenljivost

Izum je industrijski primjenljiv ako se njegov predmet može proizvesti ili upotrijebiti u bilo kojoj grani industrije, uključujući i poljoprivredu.

III. PRAVO NA STJECANJE PATENTA

Članak 12.

Ovlaštenici za stjecanje patenta za izum

- (1) Pravo na stjecanje patenta ima izumitelj ili njegov pravni sljednik.
- (2) Ako je izum stvoren zajedničkim radom dvaju ili više izumitelja, izumiteljima ili njihovim pravnim sljednicima pripada zajedničko pravo na patent.

Članak 13.

Izumitelj

- (1) Izumitelj je osoba koja je stvorila izum svojim stvaralačkim radom.
- (2) Izumiteljem se ne smatra osoba koja je u stvaranju izuma pružala samo tehničku pomoć.
- (3) Izumitelj ima moralno pravo biti naveden u svojstvu izumitelja u prijavi patenta, svim ispravama koje se izdaju za priznanje patenta te u Registru prijava i Registru patenata.
- (4) Moralno pravo izumitelja je neprenosivo.

Članak 14.

Pravni sljednik izumitelja

- (1) Pravni sljednik izumitelja je fizička ili pravna osoba koja pravo na stjecanje patenta ima na temelju zakona, pravnoga posla ili nasljeđivanja.
- (2) Poslodavac se smatra pravnim sljednikom izumitelja kad mu na temelju zakona koji se primjenjuje ili ugovora o radu pripada pravo na stjecanje patenta za izum stvoren u okviru radnog odnosa izumitelja.

IV. POSTUPAK ZA PRIZNANJE PATENTA

1. Zajedničke odredbe o postupku

Članak 15.

- (1) Državni zavod za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: Zavod) provodi upravni postupak za priznanje patenta i konsenzualnog patenta i obavlja druge upravne i stručne poslove u pogledu zaštite izuma.
- (2) Protiv upravnih akata koje donosi Zavod nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor protiv tih akata u skladu sa Zakonom o upravnim sporovima
- (3) Za pojedina pitanja iz postupka koja nisu uređena ovim Zakonom, primjenjivat će se Zakon o općem upravnom postupku.

Članak 16.

Pristojbe i naknade troškova postupka

(1) Za stjecanje patenta i održavanje u vrijednosti patenta plaćaju se upravne pristojbe i naknade troškova upravnoga postupka u skladu s posebnim propisima.

(2) Ako u postupku priznanja patenta, upravne pristojbe i naknade troškova upravnoga postupka ne budu plaćene, prijava patenta smatrat će se povučenom, a u slučaju neplaćanja upravnih pristojbi i naknada troškova upravnoga postupka održavanja patenta to pravo prestaje vrijediti.

2. Prijava patenta

Članak 17.

Pokretanje postupka za priznanje patenta

(1) Postupak za priznanje patenta pokreće se podnošenjem Zavodu prijave patenta.

(2) Način podnošenja prijave patenta utvrđuje se pravilnikom kojeg, na prijedlog ravnatelja Zavoda, donosi ministar nadležan za rad Zavoda (u daljnjem tekstu: Pravilnik).

Članak 18.

Jedinstvo izuma

(1) Za svaki izum podnosi se posebna prijava patenta.

(2) Jednom prijavom patenta može se zahtijevati priznanje patenta i za više izuma samo ako su ti izumi međusobno tako povezani da se njima ostvaruje jedinstvena izumiteljska zamisao.

Članak 19.

Jezik i pismo prijave patenta

(1) Prijava patenta mora biti sastavljena na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu.

(2) Ako je prijava sastavljena na stranom jeziku, Zavodu se mora podnijeti prijevod prijave na hrvatski jezik.

Članak 20.

Sadržaj prijave patenta

(1) Prijava patenta mora sadržavati:

1. zahtjev za priznanje patenta,
2. opis izuma,
3. jedan ili više zahtjeva za zaštitu izuma (u daljnjem tekstu: patentni zahtjevi),
4. crteže na koje se pozivaju opis izuma i patentni zahtjevi i
5. sažetak izuma.

(2) Zahtjev za priznanje patenta sadržava: izričitu naznaku da se zahtijeva priznanje patenta, naziv izuma koji izražava bit izuma te podatke o podnositelju prijave.

(3) Pisana izjava izumitelja kad ne želi biti naveden u prijavi mora se podnijeti Zavodu najkasnije u roku od četiri mjeseca od datuma podnošenja prijave.

(4) Izum se mora dovoljno jasno i detaljno otkriti u prijavi patenta tako da ga stručna osoba iz odgovarajućega područja može izvesti.

(5) Ako se izum odnosi na živi biološki materijal koji se ne može opisati tako da se stručnoj osobi omogući njegovo izvođenje, uz prijavu se mora priložiti dokaz da je uzorak takva materijala pohranjen kod ovlaštene institucije najkasnije na datum podnošenja prijave patenta.

(6) Ovlaštenom institucijom iz stavka 5. ovoga članka smatra se institucija koja zadovoljava uvjete propisane Budimpeštanskim sporazumom o međunarodnom priznavanju pohrane mikroorganizama, za potrebe patentnoga postupka od 28. travnja 1977. godine, revidiranog posljednji put 26. rujna 1980. godine.

(7) Patentnim zahtjevima određuje se predmet čija se zaštita zahtijeva. Oni moraju biti jasni, sažeti i u cijelosti potkrijepljeni opisom izuma. Patentni zahtjevi mogu biti nezavisni i zavisni. Nezavisni patentni zahtjevi sadržavaju nova, bitna obilježja izuma. Zavisni patentni zahtjevi sadržavaju specifična obilježja izuma koji je određen u nezavisnom ili drugom zavisnom patentnom zahtjevu.

(8) Sažetak je kratak sadržaj biti izuma koji služi isključivo radi tehničkoga informiranja.

(9) Sadržaj i način sastavljanja pojedinih dijelova prijave patenta, kao i pojedinosti vezane uz pohranu živog biološkog materijala iz stavka 5. ovog članka pobliže se utvrđuju Pravilnikom.

Članak 21.

Sadržaj prijave patenta potreban za priznanje datuma podnošenja

Za priznanje datuma podnošenja prijave patenta potrebno je da prijava na taj datum sadržava:

1. izričitu naznaku da se zahtijeva priznanje patenta,
2. ime odnosno naziv i prebivalište odnosno poslovno sjedište podnositelja prijave i
3. opis izuma i jedan ili više patentnih zahtjeva, iako taj opis i patentni zahtjevi ne zadovoljavaju sve uvjete propisanim ovim Zakonom i Pravilnikom.

3. Pravo prvenstva

Članak 22.

(1) Ako su isti izum stvorila dva ili više izumitelja neovisno jedan o drugome, prvenstvo u pogledu prava na priznanje patenta ima podnositelj prijave s ranijim datumom podnošenja, pod uvjetom da je ta prijava objavljena u skladu sa člankom 35. ovog Zakona.

(2) Prvenstvo vrijedi od datuma podnošenja prijave Zavodu, osim u slučaju kad su zadovoljeni uvjeti za priznanje prava prvenstva iz članaka 23. i 24. ovog Zakona.

Članak 23.

Uvjeti za priznanje prava prvenstva

(1) U skladu s odredbama članka 4. Pariške konvencije za zaštitu industrijskog vlasništva (u daljnjem tekstu: Pariška konvencija), svakoj fizičkoj ili pravnoj osobi koja je u nekoj državi članici Pariške unije za zaštitu industrijskoga vlasništva (u daljnjem tekstu: Pariška unija) ili državi članici Svjetske trgovinske organizacije (u daljnjem tekstu: WTO) podnijela urednu prijavu za bilo koji oblik zaštite izuma, ili njezinu pravnom sljedniku, uživat će u Republici Hrvatskoj prvenstvo od datuma podnošenja prve prijave državi članici Pariške unije ili članici WTO-a, pod uvjetom da je u roku od dvanaest mjeseci Zavodu podnesena prijava za isti izum i da je zahtijevano priznanje prava prvenstva.

(2) Urednom prijavom iz stavka 1. ovoga članka smatra se prijava čiji je datum podnošenja utvrđen u skladu s nacionalnim zakonodavstvom države članice Pariške unije ili članice WTO-a u kojoj je podnesena ili u skladu s međunarodnim ugovorom zaključenim između država članica, bez obzira na njezinu kasniju pravnu sudbinu.

(3) Kasnija prijava patenta koja je podnesena u istoj ili za istu državu smatrat će se prvom prijavom za potrebe utvrđivanja prava prvenstva u onom dijelu koji se odnosi na predmet izuma prve prijave, ako je na datum podnošenja kasnije prijave prva prijava, koja je služila za utvrđivanje prava prvenstva povučena, odbijena ili odbačena prije nego što je postala dostupna javnosti i nije proizvela nikakve pravne učinke. Prva prijava patenta ne može više služiti kao osnova za zahtijevanje prava prvenstva.

Članak 24.

Zahtjev za priznanje prava prvenstva

Podnositelj prijave patenta koji se u Republici Hrvatskoj namjerava koristiti pravom prvenstva iz članka 23. ovoga Zakona dužan je Zavodu podnijeti:

1. zahtjev za priznanje prava prvenstva koji sadržava bitne podatke o prvoj prijavi čije se prvenstvo zahtijeva (broj i datum podnošenja prijave, državu članicu Pariške unije ili članicu WTO-a u kojoj je ili za koju je prijava podnesena), najkasnije do isteka roka od dva mjeseca od datuma podnošenja prijave u Republici Hrvatskoj i
2. prijepis prve prijave ovjeren od nadležnoga tijela države članice Pariške unije ili članice WTO-a u kojoj je ili za koju je prijava podnesena, najkasnije do isteka roka od tri mjeseca od datuma podnošenja zahtjeva za priznanje prava prvenstva, ili četiri mjeseca od datuma podnošenja prijave patenta u Republici Hrvatskoj, ili šesnaest mjeseci od najranijeg datuma zahtijevanih prvenstva, ovisno o tome koji od navedenih rokova ranije istječe.

Članak 25.

Zahtjev za priznanje višestrukog prava prvenstva

Podnositelj prijave patenta može, uz uvjete iz članka 24. ovoga Zakona, zahtijevati priznanje višestrukog prava prvenstva na temelju većega broja ranije podnesenih prijava u jednoj ili više država članica Pariške unije ili članica WTO-a.

Članak 26.

Obilježja izuma na koje se odnosi zahtjev za priznanje prava prvenstva

(1) Zahtjev za priznanje prava prvenstva može se odnositi samo na ona obilježja izuma koja su sadržana u prvoj prijavi ili prijavama čije se prvenstvo zahtijeva.

(2) Ako se pojedina obilježja izuma na koje se odnosi zahtjev za priznanje prava prvenstva ne nalaze u patentnim zahtjevima sadržanim u prvoj prijavi odnosno prijavama, pravo prvenstva će se priznati ukoliko se ta obilježja mogu utvrditi iz svih sastavnih dijelova prijave.

Članak 27.

Datum priznatoga prava prvenstva

Datum priznatoga prvenstva smatra se datumom podnošenja prijave patenta Zavodu prilikom primjene odredaba članka 8. stavaka 2. i 3. i članka 22. stavka 1. ovoga Zakona.

Članak 28.

Računanje rokova u slučaju priznanja višestrukog prava prvenstva

Ako je zahtijevano višestruko pravo prvenstva, rokovi koji prema ovom Zakonu počinju teći od datuma priznatoga prava prvenstva računaju se od najranijega datuma višestrukog prava prvenstva.

4. Tijek postupka od primitka do objave prijave patenta

Članak 29.

Ispitivanje prijave patenta nakon primitka

(1) Nakon primitka prijave patenta Zavod ispituje:

1. udovoljava li prijava uvjetima za priznanje datuma podnošenja iz članka 21. ovog Zakona,
2. je li plaćena upravna pristojba i naknada troškova upravnoga postupka za podnošenje prijave, u skladu s člankom 16. ovog Zakona za podnošenje prijave,
3. je li podnesen prijevod prijave na hrvatski jezik, ako je prijava sastavljena na stranom jeziku
4. jesu li podneseni crteži iz članka 20. stavka 1. točke 4. ovog Zakona,
5. zastupa li podnositelja prijave iz članka 4. ovog Zakona, koji je fizička ili pravna osoba koja nema prebivalište odnosno sjedište na području Republike Hrvatske, patentni zastupnik upisan u Registar zastupnika pri Zavodu.

(2) Ako prijava ne udovoljava uvjetima za priznanje datuma podnošenja iz članka 21. ovog Zakona, Zavod poziva podnositelja da u roku od dva mjeseca od dana primitka poziva ukloni nedostatke izričito navedene u pozivu.

(3) Ako podnositelj ne postupi u skladu s pozivom Zavoda u roku iz stavka 2. ovog članka, prijava patenta se zaključkom odbacuje.

(4) Ako podnositelj ukloni nedostatke u roku iz stavka 2. ovog članka, Zavod donosi zaključak kojim se datum primitka zahtijevanih ispravaka utvrđuje kao datum podnošenja prijave patenta.

(5) Kad se u prijavi patenta poziva na crteže koji nisu sadržani u prijavi, Zavod poziva podnositelja prijave da dostavi crteže u roku od dva mjeseca od dana primitka poziva, a ako podnositelj postupi po pozivu Zavoda, datumom podnošenja prijave smatrat će se datum na koji Zavod zaprimi crteže. Ukoliko crteži ne budu dostavljeni, smatrat će se da se prijavitelj na njih nije ni pozvao.

(6) Zavod poziva podnositelja prijave koji nije platio upravnu pristojbu i naknadu troška upravnoga postupka ili dostavio prijevod prijave patenta na hrvatski jezik da te nedostatke ukloni u roku od dva mjeseca od dana primitka poziva.

(7) Na obrazloženi zahtjev podnositelja prijave Zavod može produljiti rokove propisane ovim člankom za razdoblje koje smatra opravdanim, ali ne više od tri mjeseca.

(8) Ako podnositelj ne postupi po pozivu Zavoda iz stavka 6. ovog članka, prijava patenta kojoj je utvrđen datum podnošenja smatra se povučenom i Zavod donosi zaključak o obustavi postupka za priznanje patenta.

Članak 30.

Upis prijave u Registar prijava patenata

(1) Prijava patenta kojoj je zaključkom utvrđen datum podnošenja upisuje se u Registar prijava patenata koji vodi Zavod.

(2) Sadržaj i način vođenja Registra prijava patenata utvrđuju se Pravilnikom.

Članak 31.

Svjedodžba o pravu prvenstva

(1) Na zahtjev podnositelja prijave Zavod izdaje svjedodžbu o pravu prvenstva koje je stečeno datumom podnošenja prijave patenta utvrđenim u skladu s odredbama članka 29. ovog Zakona.

(2) Uvjeti i postupak izdavanja te sadržaj svjedodžbe iz stavka 1. ovog članka utvrđuju se Pravilnikom

Članak 32.

Podjela prijave patenta

(1) Podnositelj može sam ili na zahtjev Zavoda podijeliti predmet prijave patenta kojoj je utvrđen datum podnošenja (prvobitna prijava) na dvije ili više prijava (izdvojena prijava) i na temelju svake od njih nastaviti samostalni postupak, o čemu Zavod donosi zaključak.

(2) Predmet zaštite izdvojene prijave ne smije izlaziti izvan sadržaja prvobitne prijave.

(3) Podjela prvobitne prijave patenta dopuštena je do donošenja rješenja o zahtjevu za priznanje patenta.

(4) Izdvojena prijava zadržava datum podnošenja prvobitne prijave i, ako za to ima temelja u smislu odredbe članka 23. ovog Zakona, uživa pravo prvenstvo prvobitne prijave patenta.

Članak 33.

Izmjene prijave patenta

Prijava patenta kojoj je utvrđen datum podnošenja ne može se naknadno izmijeniti proširenjem predmeta čija se zaštita zahtijeva.

Članak 34.

Pretpostavke za objavu prijave patenta

(1) Ispitivanjem pretpostavki za objavu prijave patenta utvrđuje se udovoljava li prijava sljedećim uvjetima:

1. sadržava li sve dijelove iz članka 20. ovog Zakona sastavljene na propisani način i potrebne priloge propisane ovim Zakonom,
2. je li naznačen izumitelj,
3. je li podnesen uredan zahtjev za priznanje prava prvenstva u smislu članka 24. ovog Zakona, ako je priznanje prava prvenstva zahtijevano,
4. je li prijava, na prvi pogled, u skladu s pravilom o jedinstvu izuma iz članka 18. ovog Zakona,
5. je li predmet prijave izum koji se, na prvi pogled, može zaštititi patentom u smislu članka 5. stavak 6., te članaka 6. i 7. ovog Zakona,

(2) Ako se provedenim ispitivanjem utvrdi da nije udovoljeno uvjetima iz stavka 1. ovog članka, Zavod poziva podnositelja da u primjerenom roku ukloni nedostatke izričito navedene u pozivu. Taj rok ne može biti kraći od dva mjeseca niti dulji od tri mjeseca od dana primitka poziva.

(3) Na obrazloženi zahtjev podnositelja prijave Zavod može produljiti rok iz stavka 2. ovog članka za vrijeme koje smatra opravdanim.

(4) Ako podnositelj u određenom roku ne ukloni nedostatke iz stavka 1. ovog članka, Zavod donosi zaključak o odbacivanju prijave patenta.

(5) Zavod donosi rješenje o odbijanju prijave patenta ako je prijava podnesena za izum za koji je, na prvi pogled, utvrđeno da se ne može zaštititi patentom u smislu članka 5. stavak 6., te članaka 6. i 7. ovog Zakona.

(6) Zavod neće priznati pravo prvenstva, ako podnositelj ne postupi u skladu s pozivom iz stavka 2. ovoga članka u pogledu uređivanja zahtjeva za pravo prvenstva.

5. Objava prijave patenta

Članak 35.

Način i sadržaj objave prijave patenta

(1) Prijava patenta, za koju je ispitivanjem utvrđeno da udovoljava svim uvjetima iz članka 34. ovoga Zakona, o čemu Zavod donosi zaključak, objavljuje se u službenom glasilu Zavoda nakon isteka osamnaest mjeseci od datuma podnošenja odnosno od datuma priznatoga prvenstva, čime postaje dostupna javnosti.

(2) Prijava patenta iz stavka 1. ovoga članka može se objaviti na zahtjev podnositelja i prije isteka navedenog roka, ali ne prije isteka roka od tri mjeseca od datuma podnošenja Zavodu.

(3) Prijava patenta koja je, unatoč tome što je bila povučena ili se smatrala povučenom, objavljena ili na koji drugi način učinjena dostupnom javnosti, ne ulazi u stanje tehnike.

(4) Sadržaj objave prijave patenta pobliže se utvrđuje Pravilnikom.

6. Tijek postupka od objave prijave patenta do priznanja patenta

Članak 36.

Zahtjev za priznanje patenta

(1) Podnositelj može, u roku od šest mjeseci od datuma objave prijave patenta u službenom glasilu Zavoda podnijeti:

1. zahtjev za priznanje patenta provedbom postupka potpunoga ispitivanja prijave patenta, ili
2. zahtjev za priznanje patenta na temelju podnesenih rezultata potpunoga ispitivanja prijave patenta, ili
3. zahtjev za priznanje patenta bez potpunog ispitivanja prijave patenta (konsenzualni patent).

(2) Ako u propisanom roku nije podnesen jedan od zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka ili plaćena upravna pristojba i naknada troška upravnoga postupka u skladu s člankom 16. ovog Zakona, prijava patenta smatra se povučenom i Zavod donosi zaključak o obustavi postupka za priznanje patenta.

(3) Sadržaj zahtjeva iz stavka 1. ovog članka pobliže se utvrđuje Pravilnikom.

Članak 37.

Priznanje patenta na temelju provedbe postupka potpunoga ispitivanja prijave patenta

(1) Potpunim ispitivanjem prijave patenta utvrđuje se udovoljava li izum svim uvjetima za priznanje patenta, tj. je li predmet prijave:

1. izum koji nije isključen iz zaštite patentom u skladu s člankom 5. stavkom 6., te člancima 6. i 7. ovog Zakona;
2. izum koji je u prijavi otkriven u skladu s člankom 20. stavkom 4. ovog Zakona;
3. izum koji je u skladu s pravilom o jedinstvu izuma iz članka 18. ovog Zakona;
4. izum koji je nov u skladu s člancima 8. i 9. ovog Zakona, koji ima inventivnu razinu u skladu s člankom 10. ovog Zakona i koji je industrijski primjenljiv u skladu s člankom 11. ovog Zakona.

(2) Potpuno ispitivanje prijave patenta iz stavka 1. ovoga članka Zavod može provesti, u potpunosti ili djelomično, putem jednoga od državnih patentnih ureda drugih zemalja s kojima ima sklopljen ugovor o suradnji.

(3) Podnositelj koji je prijavu patenta za zaštitu istog izuma podnio i jednom od patentnih ureda drugih zemalja, može Zavodu dostaviti rezultate postupka potpunog ispitivanja provedenog od strane tog ureda, prevedene na hrvatski jezik.

Članak 38.

Priznanje patenta na temelju podnesenih rezultata postupka potpunoga ispitivanja

(1) Zahtjev za priznanje patenta prihvaćanjem rezultata potpunog ispitivanja u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom 2. ovog Zakona može se podnijeti samo ako je prijava patenta za isti izum prethodno podnesena jednom ili većem broju patentnih ureda.

(2) Uredi iz stavka 1. ovog članka su državni i međudržavni uredi koji na temelju članka 32. Ugovora o suradnji na području patenata imaju status ovlaštenoga tijela za međunarodno prethodno ispitivanje međunarodnih prijava patenata i drugi uredi, s kojima u trenutku podnošenja zahtjeva iz članka 36. stavka 1. točke 2. ovog Zakona Zavod ima potpisan ugovor o suradnji.

Članak 39.

(1) Podnositelj zahtjeva iz članka 36. stavka 1. točke 2. ovog Zakona obvezan je uz zahtjev priložiti potpisanu izjavu da će dokaze o rezultatu postupka potpunoga ispitivanja provedenoga u jednom od ureda iz članka 38. ovog Zakona dostaviti u roku od šest mjeseci od dana raspolaganja istim, a najkasnije pet godina od datuma podnošenja prijave izabranom uredu.

(2) Na temelju obrazloženog zahtjeva podnositelja prijave i priloženih dokaza, Zavod može rok iz stavka 1. ovog članka produljiti najviše do tri mjeseca nakon okončanja postupka potpunoga ispitivanja.

(3) Ako podnositelj prijave u propisanom roku ne dostavi prijevod rezultata provedenoga postupka potpunoga ispitivanja koji su Zavodu dostatni za donošenje rješenja povodom zahtjeva za priznanje patenta, prijava se smatra povučenom i Zavod donosi zaključak o obustavi postupka.

(4) Dokazi koji se prilažu zahtjevima iz ovoga članka pobliže se utvrđuju Pravilnikom.

Članak 40.

(1) Zavod donosi rješenje o zahtjevu za priznanje patenta na temelju uzimanja u obzir rezultata postupka potpunoga ispitivanja uvjeta iz članka 37. stavka 1. ovog Zakona i na temelju dodatnih ispitivanja.

(2) Dodatnim ispitivanjem prijave patenta utvrđuje se udovoljava li izum uvjetima za priznanje patenta, tj. je li predmet prijave;

1. izum za koji su dostavljeni dostatni dokazi za procjenu udovoljavanja svim uvjetima iz članka 37. stavka 1. ovog Zakona;
2. izum koji je nov u odnosu na sve prijave patenta ranije podnesene Zavodu u skladu s člankom 8. stavkom 3. ovog Zakona.

Članak 41.

Konsenzualni patent

Konsenzualni patent priznaje se za izum čiji je predmet zaštite patentibilan u skladu s člankom 5. ovog Zakona, čiji predmet zaštite nije izuzet od patentibilnosti u skladu sa člancima 6. i 7. ovog Zakona, i koji je industrijski primjenjiv u skladu s člankom 11. ovog Zakona.

Članak 42.

(1) Zahtjev za priznanje konsenzualnog patenta iz članka 36. stavka 1. točke 3. ovog Zakona objavljuje se u službenom glasilu Zavoda u roku od tri mjeseca od datuma podnošenja.

(2) Način i sadržaj objave iz stavka 1. ovog članka utvrđuju se Pravilnikom.

Članak 43.

Prigovor na priznanje konsenzualnoga patenta

(1) Svaka fizička ili pravna osoba može u roku od šest mjeseci nakon objave zahtjeva iz članka 42. ovog Zakona Zavodu podnijeti prigovor protiv priznanja konsenzualnoga patenta, ili zahtjev za provođenje postupka potpunog ispitivanja u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom 1. ovog Zakona.

(2) Prigovoru ili zahtjevu za potpuno ispitivanje iz stavka 1. ovog članka prilaže se dokaz o plaćenim troškovima upravnoga postupka za prigovor, koji iznosi jednu trećinu troškova upravnoga postupka potpunoga ispitivanja, ili dokaz o plaćenju naknade troška za provođenje upravnoga postupka potpunoga ispitivanja, u skladu s člankom 16. ovog Zakona

(3) Sadržaj prigovora iz stavka 1. ovog članka utvrđuje se detaljnije Pravilnikom.

Članak 44.

Postupak povodom prigovora na priznanje konsenzualnoga patenta

Ako je podnesen prigovor protiv priznanja konsenzualnog patenta ili zahtjev za provođenje postupka potpunog ispitivanja i ako su za njih plaćene propisane upravne pristojbe i naknade troškova upravnoga postupka, Zavod o tome bez odlaganja obavještava podnositelja zahtjeva za priznanje konsenzualnoga patenta.

Članak 45.

(1) Podnositelj zahtjeva za priznanje konsenzualnog patenta može u roku od šest mjeseci od primitka obavijesti o prigovoru podnesenom u skladu s člankom 43. stavkom 1. ovog Zakona podnijeti zahtjev za priznanje patenta provedbom postupka potpunoga ispitivanja u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom 1. ovog Zakona, pri čemu je dužan platiti razliku između uplaćene upravne pristojbe za podnošenje prigovora i upravne pristojbe za provođenje postupka potpunog ispitivanja.

(2) Ako podnositelj zahtjeva za priznanje konsenzualnoga patenta ne postupi u skladu sa stavkom 1. ovog članka Zavod zaključkom odbacuje prijavu patenta.

Članak 46.

Svaka fizička ili pravna osoba može podnijeti zahtjev za provedbu postupka potpunoga ispitivanja u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom 1. ovog Zakona, za cijelo vrijeme trajanja konsenzualnoga patenta, a postupak se provodi u skladu s člankom 37. stavkom 1. ovog Zakona, pod uvjetom da je plaćena upravna pristojba i naknada troška upravnoga postupka u skladu s člankom 16. ovog Zakona.

Članak 47.

Rješenje o odbijanju patenta

(1) Ako je utvrđeno da prijava patenta:

1. ne udovoljava svim uvjetima za priznanje patenta iz članka 37. stavka 1. ovog Zakona, ili
2. ne udovoljava uvjetima za priznanje patenta iz članka 40. ovog Zakona, ili
3. ne udovoljava uvjetima za priznanje konsenzualnog patenta iz članka 41. ovog Zakona,

Zavod u pisanom obliku izvješćuje podnositelja prijave o razlozima zbog kojih se patent ne može priznati i poziva ga da se u pisanom obliku izjasni o navedenim razlozima u roku koji ne može biti kraći od dva mjeseca niti dulji od četiri mjeseca od dana primitka poziva.

(2) Rok iz stavka 1. ovog članka Zavod može produljiti na obrazloženi zahtjev podnositelja prijave.

(3) Ako podnositelj prijave ne postupi u skladu s pozivom iz stavka 1. ovog članka, Zavod donosi rješenje o odbijanju patenta.

Članak 48.

Rješenje o priznanju patenta

(1) Ako je utvrđeno da prijava patenta:

1. udovoljava svim uvjetima za priznanje patenta iz članka 37. stavka 1. ovog Zakona ili,
2. udovoljava uvjetima za priznanje patenta iz članka 40. ovog Zakona ili
3. udovoljava uvjetima iz članka 41. za priznanje konsenzualnog patenta, i ako nije podnesen prigovor u skladu s člankom 43. ovog Zakona,

ispunjeni su uvjeti za priznanje patenta, o čemu Zavod donosi rješenje.

(2) Zavod dostavlja podnositelju tekst prijave patenta za koju namjerava priznati patent i poziva ga da u roku od 30 dana od dana primitka poziva podnese pisanu suglasnost na dostavljeni tekst.

(3) Ako podnositelj u roku iz stavka 2. ovog članka ne postupi u skladu s pozivom, Zavod donosi rješenje o priznanju patenta kao da je suglasnost podnesena.

(4) Ako podnositelj prijave patenta pravodobno dostavi Zavodu pisanu izjavu da nije suglasan s prijedlogom iz stavka 2. ovog članka, obvezan je navesti razloge i Zavodu dostaviti izmijenjeni tekst patentnih zahtjeva.

(5) Ako Zavod prihvati podnositeljeve razloge i izmijenjeni tekst patentnih zahtjeva iz stavka 4. ovog članka, donosi rješenje o priznanju patenta prema tekstu patentnih zahtjeva koje je predložio podnositelj prijave patenta.

(6) Ako se razlozi koje podnositelj navodi ne mogu prihvatiti, Zavod će u pisanom obliku o tome detaljno izvijestiti podnositelja i donijeti rješenje o priznanju patenta prema konačnom tekstu patentnih zahtjeva kakav je dostavljen na suglasnost.

(7) Zavod donosi rješenje iz stavaka 3. i 5. ovog članka pod uvjetom da su plaćene upravne pristojbe i naknade troškova upravnoga postupka u skladu s člankom 16. ovog Zakona za: održavanje patenta, tiskanje objave patenta, izdavanje isprave o patentu i patentnoga spisa.

Članak 49.
Registar patenata

- (1) Podaci iz rješenja o priznanju patenta, s datumom donošenja rješenja, upisuju se u Registar patenata koji vodi Zavod.
- (2) Podaci iz rješenja o odbijanju zahtjeva za priznanje patenta upisuju se u Registar prijava patenata.
- (3) Sadržaj i način vođenja Registra patenata utvrđuju se Pravilnikom

Članak 50.
Isprava o patentu

- (1) Nositelju patenta izdaje se isprava o priznatom patentu, što je prije moguće, od datuma donošenja rješenja o priznanju patenta, a nositelju konsenzualnog patenta izdaje se isprava o priznatom konsenzualnom patentu.
- (2) Sadržaj i oblik isprave iz stavka 1. ovog članka utvrđuju se Pravilnikom.

Članak 51.
Objava podatka o priznanju patenta

- (1) Podatak o priznanju patenta objavljuje se u prvom idućem broju službenog glasila Zavoda, računajući od datuma donošenja rješenja o priznanju. Rješenje o priznanju patenta ima učinak od datuma objave podatka o priznanju.
- (2) Sadržaj objave iz stavka 1. ovog članka detaljnije se utvrđuje Pravilnikom.

Članak 52.
Patentni spis

- (1) Nositelju patenta izdaje se Patentni spis što je prije moguće, od datuma donošenja rješenja o priznanju patenta, koji se kod konsenzualnoga patenta označava nazivom «Spis konsenzualnoga patenta».
- (2) Sadržaj i oblik Patentnoga spisa i Spisa konsenzualnog patenta iz stavka 1. ovog članka utvrđuju se Pravilnikom.

Članak 53.
Izvadak iz Registra

- (1) Zavod izdaje na zahtjev svake fizičke ili pravne osobe izvadak iz Registra prijava patenata i Registra patenata.
- (2) Način izdavanja i sadržaj izvotka utvrđuje se Pravilnikom.

Članak 54.

Upis promjena u Registre

- (1) Na zahtjev stranke za upis promjena u registru, Zavod donosi rješenje o upisu u Registar patentnih prijava ili Registar patenata promjena koje nastupe nakon podnošenja prijave ili nakon upisa rješenja o priznanju patenta, kao što su: licencija, prijenos prava, promjena naziva i/ili sjedišta podnositelja prijave ili nositelja patenta i drugo.
- (2) Upisane promjene iz stavka 1. ovog članka objavljuju se u službenom glasilu Zavoda.
- (3) Postupak upisa promjena u Registre Zavoda i njihovo objavljivanje u službenom glasilu utvrđuje se Pravilnikom.

7. Informacijske usluge

Članak 55.

- (1) Zavod će svim pravnim ili fizičkim osobama na njihov zahtjev učiniti dostupnima primjerke prijave patenata objavljenih u službenom glasilu Zavoda, kao i priznatih patenata.
- (2) Zavod može prije objave prijave patenta u službenom glasilu zainteresiranoj pravnoj ili fizičkoj osobi učiniti dostupnima sljedeće podatke: broj prijave, datum podnošenja prijave odnosno u slučaju da je zatraženo pravo prvenstva broj, datum i naznaku države ili organizacije kojoj je podnesena prva prijava, podatke o podnositelju prijave te naziv izuma.
- (3) Zavod će na zahtjev zainteresirane pravne ili fizičke osobe pružati i druge informacijske usluge kao što je pretraživanje patentnih dokumenata iz određenog područja tehnike ili tehnologije.
- (4) Način i opseg pružanja ovih usluga kao i naknada troškova uređuju se Pravilnikom.

Članak 56.

Ispravljavanje pogrešaka u dokumentima

Jezične pogreške, pogreške u pisanju kao i druge slične neispravnosti u dokumentima ispraviti će se zaključkom na temelju pisanoga zahtjeva podnositelja prijave odnosno nositelja patenta, ili po službenoj dužnosti.

8. Ponovna uspostava prava

Članak 57.

- (1) Ako je podnositelj prijave ili nositelj patenta, unatoč dužnoj pažnji koju su zahtijevale okolnosti propustio u roku propisanom ovim Zakonom ili propisom donesenim na temelju ovog Zakona izvršiti neku radnju u postupku pred Zavodom čega je neposredna posljedica gubitak prava iz prijave patenta ili patenta, Zavod će dopustiti ponovnu uspostavu prava, pod uvjetom da podnositelj:
 1. podnese prijedlog za ponovnu uspostavu prava i izvrši sve propuštene radnje u propisanom roku;
 2. iznese okolnosti zbog kojih je bio spriječen u roku izvršiti propuštenu radnju;
 3. uplati upravnu pristojbu i naknadu troškova u skladu s člankom 16. ovog Zakona;

(2) Prijedlog za ponovnu uspostavu prava podnosi se u roku od tri mjeseca računajući od dana kad je prestao razlog koji je uzrokovao propuštanje, a ako je podnositelj kasnije saznao za propuštanje, onda od dana kad je to saznao.

(3) Nakon isteka godine dana od datuma propuštanja roka prijedlog iz stavka 1. ovoga članka ne može se podnijeti.

(4) Zavod prethodno obavještava podnositelja prijedloga za ponovnu uspostavu prava o razlozima zbog kojih prijedlog namjerava odbiti, u cijelosti ili djelomično, te ga poziva da se u roku od dva mjeseca od dana primitka poziva izjasni o tim razlozima.

(5) Prijedlog za ponovnu uspostavu prava ne može se podnijeti zbog propuštanja roka za sljedeće radnje:

1. podnošenje prijedloga iz stavka 1. ovoga članka,
2. podnošenje zahtjeva za produljenje roka,
3. podnošenje zahtjeva iz članka 23. ovog Zakona,
4. podnošenje jednog od zahtjeva iz članka 36. ovog Zakona,
5. podnošenje prigovora iz članka 43. stavka 1. ovog Zakona,
6. plaćanje upravne pristojbe i naknade troškova za održavanje patenta,
7. dostavu prijevoda iz članka 29. stavka 1. točka 3. i članka 104. stavaka 2. i 3. i
8. za sve radnje u postupcima pred Zavodom u kojima sudjeluje više stranaka

(6) Svaka osoba koja je u dobroj vjeri iskorištavala ili obavila stvarne i ozbiljne pripreme za iskorištavanje izuma koji je predmet objavljene prijave, u razdoblju između gubitka prava iz stavka 1. ovog članka i objave podatka o prihvaćanju prijedloga za ponovnu uspostavu prava, može bez naknade štete nastaviti s takvim iskorištavanjem, u svrhu vlastitog poslovanja i potreba vezanih uz takvo poslovanje.

(7) Sadržaj prijedloga, uvjeti i postupak po prijedlogu iz stavka 1. ovog članka, kao i objava podatka o ponovnoj uspostavi prava utvrđuju se Pravilnikom.

V. UČINCI PATENTA

Članak 58.

Isključiva prava stečena patentom

(1) Nositelj patenta ovlašten je za iskorištavanje zaštićenog izuma.

(2) Bez odobrenja nositelja patenta svakoj drugoj osobi zabranjeno je:

1. izrađivati, nuditi na prodaju, prodavati, upotrebljavati, izvoziti ili uvoziti i skladištiti u te svrhe proizvod koji je izrađen prema izumu,
2. primjenjivati postupak koji je predmet izuma ili nuditi njegovu primjenu,
3. nuditi na prodaju, prodavati, upotrebljavati, izvoziti ili uvoziti i skladištiti u te svrhe proizvod koji je direktno dobiven postupkom koji je predmet izuma.

(3) Bez odobrenja nositelja patenta svakoj drugoj osobi zabranjeno je i nuđenje i isporučivanje proizvoda (tvari, smjese, dijela uređaja) koji čini bitni element izuma osobama koje nisu ovlaštene za iskorištavanje toga izuma, ako je ponuđaču ili isporučitelju poznato ili mu je iz okolnosti slučaja moralo biti poznato da je taj proizvod namijenjen za stavljanje u funkciju tuđega izuma.

(4) Odredbe stavka 3. ovog članka ne primjenjuju se ako je proizvod koji se nudi ili isporučuje uobičajen na tržištu, osim kad ponuđač ili isporučitelj potiče druge osobe na poduzimanje radnji iz stavka 2. ovog članka.

(5) U nedostatku suprotnih dokaza, smatrat će se da je proizvod dobiven zaštićenim postupkom ako je proizvod nov ili ako postoji osnovana sumnja da je proizvod dobiven zaštićenim postupkom i da nositelj patenta nije bio u stanju, unatoč razumnom trudu, utvrditi postupak koji je stvarno korišten. Osnovana sumnja da je proizvod dobiven zaštićenim postupkom postoji osobito kad je zaštićeni postupak jedini poznati postupak.

:

Članak 59.

Isključiva prava s obzirom na patente iz područja biotehnologije

(1) Ako je patentom zaštićen biološki materijal koji sadrži posebna obilježja koja iz tog izuma proizlaze, isključiva prava iz članka 58. stavaka 2. i 3. ovog Zakona odnosit će se i na bilo koji biološki materijal koji je izveden iz tog biološkog materijala rasplodivanjem ili umnožavanjem u istovjetnom ili različitom obliku s istovjetnim obilježjima.

(2) Ako je patentom zaštićen postupak koji omogućuje proizvodnju biološkog materijala koji sadrži posebna obilježja koja iz izuma proizlaze, isključiva prava iz članka 58. stavaka 2. i 3. ovog Zakona odnosit će se i na biološki materijal dobiven neposredno tim postupkom, kao i na bilo koji biološki materijal koji je izveden iz tog biološkog materijala rasplodivanjem ili umnožavanjem u istovjetnom ili različitom obliku s istovjetnim obilježjima.

(3) Ako je patentom zaštićen proizvod koji sadrži ili se sastoji od genetičke informacije, isključiva prava iz članka 58. stavak 2. i 3. ovog Zakona odnosit će se i na cjelokupan materijal, osim ljudskog tijela, raznih stupnjeva njegovog oblikovanja i razvoja ili jednostavnog otkrića jednog od njegovih elemenata, uključujući odsječak ili djelomični odsječak gena, u koji je taj proizvod ugrađen i u kojem je genetička informacija sadržana i obavlja svoju funkciju.

Članak 60.

Prava iz prijave patenta

(1) Objavom prijave u skladu s člankom 35. ovog Zakona podnositelj prijave patenta stječe privremena prava na temelju kojih može zahtijevati naknadu štete od bilo koje treće strane koja je u vremenskom razdoblju između datuma objave prijave patenta i datuma objave podatka o priznanju patenta iskorištavala izum u suprotnosti sa člancima 58. i 59. ovog Zakona, što bi nakon priznanja patenta moglo biti zabranjeno

(2) Prijava patenta koja je odbijena, odbačena, povučena ili se smatra povučenom, ne proizvodi učinke propisane odredbom stavka 1. ovog članka.

Članak 61.

Opseg isključivih prava

(1) Opseg isključivih prava nositelja patenta određen je patentnim zahtjevima koji su konačno prihvaćeni u postupku za priznanje patenta, pri čemu će opis i crteži služiti tumačenju patentnih zahtjeva. Pojmovi upotrijebljeni u patentnim zahtjevima nisu strogo ograničeni na doslovno značenje riječi niti će se opis i crteži uzimati u obzir samo u svrhu razjašnjavanja nejasnoća u patentnim zahtjevima. Patentne zahtjeve ne treba shvatiti niti kao upute da se opseg isključivih prava može protezati na ono što bi na temelju opisa i crteža stručnjak u području tehnike mogao zaključiti da je namjeravani opseg zaštite

(2) U vremenskom razdoblju od datuma objave prijave patenta do priznanja patenta, opseg zaštite određen je patentnim zahtjevima iz prijave patenta objavljene u skladu s ovim Zakonom, ali patentom, onakvim kakav je konačno priznat ili izmijenjen nakon provedenog postupka poništaja u kojem je djelomično poništen, retroaktivno se određuju prava iz prijave patenta, pod uvjetom da opseg zaštite time nije proširen.

Članak 62.

Ugovor o licenci i prijenos prava

- (1) Ugovorom o licenci ustupa se pravo na iskorištavanje zaštićenoga izuma.
- (2) Patent može biti predmet prijenosa, potpunoga i djelomičnoga.
- (3) Ugovor o licenci te ugovor o prijenosu patenta zaključuju se uz uvjete i na način koji su propisani Zakonom o obveznim odnosima.
- (4) Za zaključivanje ugovora o licenci ili ugovora o prijenosu zajedničkoga patenta potreban je pristanak svih nositelja prava.
- (5) Odredbe ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se i na zaključivanje ugovora o licenci i ugovora o prijenosu prava iz prijave patenta.

VI. OGRANIČENJE UČINAKA PATENTA

Članak 63.

Izuzeci od isključivih prava

Isključivo pravo nositelja patenta na iskorištavanje izuma ne odnosi se na:

1. radnje kojima se izum iskorištava u osobne i nekomercijalne svrhe,
2. radnje koje se poduzimaju radi istraživanja i razvoja te pokusa, koje se odnose na predmet zaštićenoga izuma, uključujući kada su te radnje potrebne za dobivanje registracije ili odobrenja za stavljanje na tržište proizvoda koji je lijek namijenjen ljudima ili životinjama, ili medicinski proizvod.
3. neposrednu i pojedinačnu pripremu lijeka u ljekarni na temelju pojedinačnoga liječničkoga recepta i na postupke koji se odnose na tako pripremljeni lijek.

Članak 64.

Pravo ranijega korisnika

- (1) Patent ne djeluje prema osobi koja je prije datuma podnošenja ili prije datuma priznatog prvenstva prijave patenta, u dobroj vjeri, u Republici Hrvatskoj i u okviru svojih gospodarskih aktivnosti upotrebljavala ili izrađivala proizvod koji je predmet izuma ili je obavila stvarne i ozbiljne pripreme za takvo iskorištavanje izuma.
- (2) Osoba iz stavka 1. ovoga članka ima pravo, bez odobrenja nositelja patenta, nastaviti s iskorištavanjem izuma u opsegu u kojem ga je iskorištavala ili pripremila njegovo iskorištavanje do datuma podnošenja prijave patenta za navedeni izum.
- (3) Pravo iz stavka 2. ovoga članka može se prenijeti ili naslijediti samo s procesom rada i proizvodnim pogonom u kojem je pripremljeno ili započelo iskorištavanje izuma.

Članak 65.

Ograničenje učinaka s obzirom na patente iz područja biotehnologije

(1) Isključiva prava koja proizlaze iz odredbe članka 59. ovog Zakona neće se odnositi na biološki materijal dobiven rasplodivanjem i umnažanjem biološkog materijala koji je na tržište Republike Hrvatske pušten od strane nositelja patenta ili uz njegovu suglasnost, pri čemu rasplodivanje i umnažanje nužno proizlazi iz primjene radi koje je biološki materijal stavljen na tržište, pod uvjetom da se dobiveni materijal kasnije ne upotrebljava za daljnje rasplodivanje i umnažanje.

(2) Iznimno od odredbe članka 59. ovog Zakona, prodajom ili nekim drugim načinom komercijalne uporabe materijala za umnažanje biljaka poljoprivredniku od strane nositelja patenta ili uz njegov pristanak, a u poljoprivredne svrhe, poljoprivrednik stječe ovlaštenje upotrijebiti proizvode svoje berbe za rasplodivanje ili za umnažanje na svom poljoprivrednom gospodarstvu.

(3) Iznimno od odredbe članka 59. ovog Zakona, prodajom ili nekim drugim načinom komercijalne uporabe rasplodne stoke ili drugog životinjskog reproduktivnog materijala poljoprivredniku od strane nositelja patenta ili uz njegov pristanak, poljoprivrednik stječe ovlaštenje koristiti zaštićenu stoku u poljoprivredne svrhe čime je ujedno obuhvaćeno i raspolaganje životinjom odnosno drugim životinjskim reproduktivnim materijalom u svrhu obavljanja vlastitih poljoprivrednih aktivnosti, ali ne i prodaja u okviru ili u svrhu komercijalne reproduktivne djelatnosti.

Članak 66.

Iscrpljenje isključivih prava nositelja patenta

Isključiva prava stečena patentom koja se odnose na radnje izvršene na području Republike Hrvatske u pogledu proizvoda zaštićenog patentom, smatrat će se iscrpljenima nakon što je proizvod stavljen na domaće tržište od strane nositelja patenta ili uz njegovu izričitu suglasnost, osim ako postoje zakonski razlozi na temelju kojih nositelj patenta može zabraniti daljnju komercijalizaciju proizvoda.

Članak 67.

Vozila u međunarodnom prometu

Uporaba proizvoda izrađenih prema zaštićenom izumu u konstrukciji ili opremi plovila, zrakoplova ili kopnenoga vozila koje pripada nekoj od država članica Pariške unije ili članica WTO-a ne smatra se povredom patenta kada se to prijevozno sredstvo privremeno ili slučajno nađe na teritoriju Republike Hrvatske, pod uvjetom da ugrađeni proizvod služi isključivo za potrebe toga prijevoznoga sredstva.

VII. PRISILNE LICENCIJE

Članak 68.

Izdavanje prisilne licencije

(1) Nadležni sud u Republici Hrvatskoj može izdati prisilnu licenciju u slučaju nedovoljnog iskorištavanja patenta bilo kojoj osobi koja podnese zahtjev za prisilnu licenciju ili Vladi Republike Hrvatske, ako nositelj patenta nije iskorištavao izum zaštićen patentom na području Republike Hrvatske pod razumnim uvjetima ili nije poduzeo učinkovite i ozbiljne pripreme za njegovo iskorištavanje.

(2) Zahtjev za izdavanje prisilne licencije iz stavka 1. ovoga članka može se podnijeti nakon isteka roka od četiri godine od datuma podnošenja prijave patenta ili nakon isteka roka od tri godine od datuma priznanja patenta.

(3) Prisilna licencija ne može se izdati ako nositelj patenta dokaže postojanje zakonskih razloga koji opravdavaju neiskorištavanje ili nedovoljno iskorištavanje zaštićenoga izuma.

(4) Na obrazloženi zahtjev, sud može izdati prisilnu licenciju u odnosu na prvi patent nositelju patenta ili nositelju prava na zaštićenu biljnu vrstu, koji ne može iskorištavati svoj patent (drugi patent) odnosno pravo na zaštićenu biljnu vrstu bez povrede prvog patenta, pod uvjetom da izum zaštićen drugim patentom, odnosno, zaštićena biljna vrsta predstavlja značajan tehnološki napredak, koji je od posebnog gospodarskog značaja u odnosu na izum zaštićen prvim patentom ili zaštićenu biljnu vrstu. Nadležni sud može poduzeti bilo koju mjeru koje smatra korisnim za utvrđivanje takvog stanja.

(5) U slučaju izdavanja prisilne licencije iz stavka 4. ovog članka nositelju prvog patenta omogućit će se, pod razumnim uvjetima, pravo na uzajamnu prisilnu licenciju za iskorištavanje izuma zaštićenog drugim patentom ili zaštićene biljne vrste.

(6) Sud može izdati prisilnu licenciju ako je iskorištavanje patentom zaštićenoga izuma nužno zbog izvanrednih stanja na nacionalnoj razini (nacionalna sigurnost zemlje, zaštita javnoga interesa u području zdravstva, prehrane, zaštita i unapređivanje čovjekova okoliša, poseban interes za pojedinu granu gospodarstva), ili kada je nužno ispravljanje postupaka za koje je sudskim ili administrativnim postupkom utvrđeno da su protivni tržišnom natjecanju.

(7) U slučaju poluvodičke tehnologije, prisilna se licencija može izdati samo u slučajevima iz stavka 6. ovog članka.

(8) Prisilna licencija može se izdati samo ako je podnositelj zahtjeva bezuspješno, u razumnom vremenskom razdoblju, pokušao dobiti odobrenje od nositelja patenta za iskorištavanje zaštićenog izuma pod razumnim tržišnim uvjetima i rokovima. Sud može odstupiti od navedenih uvjeta u slučajevima iz stavka 6. ovog članka. Nositelj prava mora u najkraćem mogućem roku biti obaviješten o izdavanju prisilne licencije.

Članak 69.

Uvjeti pod kojima se izdaje prisilna licencija

(1) Prisilna licencija ne može biti isključiva, a njezin opseg i njezino trajanje vezani su isključivo uz razloge zbog kojih je izdana.

(2) Prisilna licencija može se prenositi samo zajedno s proizvodnim pogonom odnosno njegovim dijelom u kojem se iskorištava izum za koji je izdana.

(3) Prisilna licencija odobrava se prvenstveno za opskrbu domaćega tržišta, osim ako je nužno ispravljanje postupaka za koje je sudskim ili administrativnim postupkom utvrđeno da su protivni tržišnom natjecanju.

(4) Nadležno tijelo će na obrazloženi zahtjev zainteresirane osobe ukinuti prisilnu licenciju ako i kada okolnosti koje su dovele do njezina odobrenja prestanu postojati, a ne postoji mogućnost da bi ponovno mogle nastupiti, ali uz uvjet zaštite legitimnih prava stjecatelja prisilne licencije.

(5) Nositelj patenta ima pravo na naknadu uzimajući u obzir ekonomsku vrijednost licencije i potrebu za ispravljanjem postupaka protivnih tržišnom natjecanju.

(6) Prisilna licencija iz članka 68. stavak 4. ovog Zakona neprenosiva je, osim u slučaju istodobnog prijenosa drugog patenta ili zaštićene biljne vrste.

VIII. TRAJANJE, ODRŽAVANJE I PRESTANAK PATENTA

Članak 70.

Rok trajanja patenta

(1) Patent traje dvadeset godina računajući od datuma podnošenja prijave patenta.

(2) Konsenzualni patent traje deset godina računajući od datuma podnošenja prijave patenta.

Članak 71.

Svjedodžba o dodatnoj zaštiti

(1) Rok trajanja patenta može se produljiti Svjedodžbom o dodatnoj zaštiti (u daljnjem tekstu: Svjedodžba) u slučaju da je temeljni patent priznat za lijek i medicinski proizvod namijenjen ljudima ili životinjama ili sredstvo za zaštitu bilja, za čije stavljanje u promet je potrebno prethodno odobrenje nadležnog državnog tijela, za vremenski period koji je protekao od datuma podnošenja prijave patenta do dana izdavanja prvog odobrenja za stavljanje u promet lijeka namijenjenog ljudima ili životinjama odnosno sredstva za zaštitu bilja, umanjen za pet godina, ali ne dulje od pet godina od datuma stupanja Svjedodžbe na snagu, o čemu Zavod donosi rješenje.

(2) Svjedodžba će biti izdana na zahtjev nositelja temeljnog patenta ako su na dan podnošenja zahtjeva za izdavanje Svjedodžbe ispunjeni slijedeći uvjeti:

1. da je lijek i medicinski proizvod namijenjen ljudima ili životinjama ili sredstvo za zaštitu bilja zaštićeno temeljnim patentom koji je na snazi; i
2. da je u Republici Hrvatskoj izdano odobrenje za stavljanje u promet lijeka i medicinskog proizvoda namijenjenog ljudima ili životinjama ili sredstva za zaštitu bilja, koje je prvo odobrenje i da je da je isto na snazi; i
3. da temeljni patent za lijek i medicinski proizvod namijenjen ljudima ili životinjama ili sredstvo za zaštitu bilja nije već bio predmet Svjedodžbe; i
4. da je prijava za temeljni patent podnesena u Republici Hrvatskoj nakon 1. siječnja 1993. i
5. da je prvo odobrenje za stavljanje u promet lijeka i medicinskog proizvoda namijenjenog ljudima ili životinjama ili sredstva za zaštitu bilja izdano nakon 1. Siječnja 2005.

(3) Svjedodžba stupa na snagu odmah nakon zakonskog isteka roka trajanja temeljnog patenta.

(4) Po ovom Zakonu, temeljni patent znači patent koji štiti lijek i medicinski proizvod namijenjen ljudima ili životinjama ili sredstvo za zaštitu bilja, postupak za dobivanje tih proizvoda ili njihovu primjenu, za koji nositelj želi podnijeti zahtjev za izdavanje Svjedodžbe.

(5) Za izdavanje Svjedodžbe, kao i za godišnje održavanje njenog trajanja plaća se propisana upravna pristojba i naknada troškova.

(6) Zahtjev za izdavanje Svjedodžbe treba se podnijeti Zavodu u roku od 6 mjeseci od datuma izdavanja odobrenja za stavljanje u promet lijeka i medicinskog proizvoda namijenjenog ljudima ili životinjama ili sredstva za zaštitu bilja, a ako je odobrenje izdano prije priznanja temeljnog patenta, u roku od šest mjeseci od datuma objave podatka o priznanju patenta iz članka 51. ovoga Zakona.

(7) Podaci vezani uz postupak po zahtjevu za izdavanje Svjedodžbe, te o njenom trajanju upisat će se u odgovarajući Registar Zavoda.

(8) Uvjeti i postupak izdavanja kao i sadržaj Svjedodžbe iz stavka 1. ovog članka detaljnije se utvrđuju Pravilnikom.

(9) Odredbe ovog članka ne primjenjuju se na konsenzualni patent.

Članak 72.

Predmet i učinci zaštite

(1) Unutar zaštite priznate temeljnim patentom, zaštita dobivena Svjedodžbom odnosit će se samo na lijek i medicinski proizvod namijenjen ljudima ili životinjama odnosno sredstvo za zaštitu bilja za koje je odobreno stavljanje u promet, kao i za bilo koju primjenu proizvoda kao lijeka i medicinskog proizvoda namijenjenog ljudima ili životinjama odnosno sredstva za zaštitu bilja koja je bila odobrena prije prestanka važenja Svjedodžbe.

(2) Svjedodžbom se nositelju temeljnog patenta ili njegovom pravnom sljedniku daju ista prava kao i temeljnim patentom i podložna je istim ograničenjima i istim obvezama.

Članak 73.

Objava

(1) Zavod u službenom glasilu objavljuje podatke o podnesenom zahtjevu za izdavanje svjedodžbe, donošenju rješenja o izdavanju svjedodžbe, odnosno, odbijanju zahtjeva za izdavanje svjedodžbe i prestanku važenja svjedodžbe.

(2) Podaci koji se objavljuju pobliže će se utvrditi Pravilnikom.

Članak 74.

Godišnje pristojbe i naknade troškova postupka za održavanje

(1) Za održavanje prava iz prijave i priznatog patenta plaća se propisana godišnja pristojba i naknada troškova upravna postupka, na način utvrđen Pravilnikom.

(2) Godišnja pristojba i naknada troškova iz stavka 1. ovog članka plaćaju se za treću i svaku sljedeću godinu, računajući od datuma podnošenja prijave.

(3) Ako nositelj patenta ne plati upravnu pristojbu i naknadu troškova upravnoga postupka u skladu s prethodnim stavkom, može ih platiti u dodatnom roku od šest mjeseci pod uvjetom plaćanja i dodatne upravne pristojbe i dodatne naknade troškova upravnoga postupka.

(4) Zavod će obavijestiti nositelja patenta, odnosno podnositelja prijave o propuštanju plaćanja godišnje pristojbe i naknade troškova postupka za održavanje patenta i na posljedice neplaćanja istih, te na mogućnost plaćanja iz stavka 3. ovog članka.

Članak 75.

Prijevremeni prestanak patenta zbog neplaćanja godišnjih pristojbi i naknada troškova postupka za održavanje

Ako nositelj patenta ne plati propisanu upravnu pristojbu i naknadu troška upravnoga postupka za održavanje patenta, patent prestaje sljedećega dana od dana isteka roka za plaćanje iz članka 74. ovog Zakona.

Članak 76.

Prijevremeni prestanak patenta odricanjem od patenta

(1) Ako se nositelj odrekne patenta, patent prestaje sljedećega dana od dana dostave Zavodu ovjerene pisane izjave o odricanju.

(2) Ako je u registru patenata upisano određeno pravo u korist trećih osoba, nositelj patenta ne može se odreći patenta bez prethodne ovjerene pisane suglasnosti tih osoba.

Članak 77.

Prijevremeni prestanak svjedodžbe

(1) Svjedodžba iz članka 71. ovoga Zakona prestaje:

1. ako se nositelj odrekne svjedodžbe, svjedodžba prestaje sljedećega dana od dana dostave Zavodu ovjerene pisane izjave o odricanju;
2. ako godišnja naknada troškova za njeno održavanje nije plaćena u roku propisanom ovim Zakonom;
3. ako proizvod za koji je svjedodžba odobrena više ne može biti u prometu na području Republike Hrvatske, što je posljedica opoziva odobrenja za njegovo stavljanje u promet u skladu s nacionalnim propisom.

(2) Zavod donosi odluku o prestanku svjedodžbe po službenoj dužnosti, ili na zahtjev zainteresirane osobe.

Članak 78.

Nasljeđivanje svojstva nositelja patenta

(1) Patent prestaje danom smrti nositelja patenta odnosno danom gubitka svojstva pravne osobe, osim ako je prešao na nasljednike odnosno pravne sljednike.

(2) Odredbe ovog članka na odgovarajući se način primjenjuju na podnositelja prijave patenta.

IX. PROGLAŠAVANJE NIŠTAVIM PATENTA

Članak 79.

Razlozi za proglašavanje patenta ništavim

Patent se može proglasiti ništavim u svako doba, na prijedlog fizičke ili pravne osobe ili državnoga odvjetnika ako je priznat:

1. za predmet zaštite koji se u smislu članka 5. stavka 6., te članaka 6. i 7. ovog Zakona ne može zaštititi patentom;
2. za izum koji, na datum podnošenja prijave patenta odnosno na datum priznatog prvenstva, nije bio nov ili nije imao inventivnu razinu;
3. za izum koji nije industrijski primjenljiv;
4. za izum koji nije otkriven na dovoljno jasan i detaljan način tako da ga stručna osoba iz odgovarajućega područja može izvesti;
5. za predmet zaštite koji izlazi izvan sadržaja prijave patenta kakva je prijavljena, ili ako je patent priznat na temelju izdvojene prijave, ili na temelju nove prijave podnesene u skladu s odredbom članka 89. ovog Zakona, izvan sadržaja prvobitne prijave, kakva je podnesena;
6. na ime osobe koja nije imala pravo na patentnu zaštitu izuma.

Članak 80.

Prijedlog za proglašavanje patenta ništavim

(1) Postupak za proglašavanje patenta ništavim pokreće se podnošenjem prijedloga Zavodu.

(2) Prijedlog iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati podatke o podnositelju prijedloga, nositelju patenta, broj rješenja i registarski broj patenta, razloge zbog kojih se predlaže proglašavanje patenta ništavim, s potrebnim dokazima.

Članak 81.

Postupak povodom prijedloga za proglašavanje patenta ništavim

(1) Ako prijedlog za proglašavanje patenta ništavim nije sastavljen u skladu s odredbom članka 80. stavka 2. ovog Zakona ili ako nije plaćena upravna pristojba i naknada troška upravnoga postupka u skladu s člankom 16. ovog Zakona, Zavod poziva podnositelja da u roku od 30 dana od dana primitka poziva otkloni nedostatke.

(2) Ako podnositelj ne uredi prijedlog u roku koji je određen u stavku 1. ovog članka, Zavod zaključkom odbacuje prijedlog.

(3) Uredan prijedlog Zavod dostavlja nositelju patenta i poziva ga da u roku koji ne može biti kraći od 30 niti dulji od 60 dana od dana njegova primitka dostavi svoj odgovor.

(4) U postupku za proglašavanje patenta ništavim Zavod poziva stranke onoliko puta koliko je potrebno da u roku iz stavka 3. ovog članka dostave svoje primjedbe na podneske druge stranke.

(5) Zavod održava usmenu raspravu ako ocijeni da je održavanje usmene rasprave nužno za utvrđivanje činjenica bitnih za donošenje odluke.

(6) Zavod može, na obrazloženi zahtjev, produjiti rokove iz stavaka 1. i 3. ovog članka za vrijeme koje smatra opravdanim.

(7) U slučajevima kada je riječ o nositelju konsenzualnoga patenta i kad su dokazi iz članka 80. stavka 2. ovog Zakona dovoljni za opravdanu sumnju da konsenzualni patent ne zadovoljava uvjete iz članka 41. ovog Zakona, odgovor prema stavku 3. ovog članka mora sadržavati i postavljen zahtjev za provedbu postupka potpunoga ispitivanja.

Članak 82.

Nastavak postupka za proglašavanje patenta ništavim od strane Zavoda

(1) Ako podnositelj prijedloga za proglašavanje patenta ništavim u tijeku postupka odustane od prijedloga, Zavod može na vlastitu inicijativu nastaviti postupak.

(2) Ova se odredba na odgovarajući način primjenjuje i kada se nositelj odrekao patenta ili je patent prestao vrijediti.

Članak 83.

Rješenje o prijedlogu za proglašavanje patenta ništavim

(1) Na temelju rezultata provedenoga postupka Zavod donosi rješenje o proglašavanju patenta ništavim, u potpunosti ili djelomično, ili rješenje kojim se prijedlog odbija.

(2) Prijava patenta i patent priznat na temelju te prijave od početka neće imati učinke navedene u člancima 58. do 60. ovog Zakona u mjeri u kojoj je patent proglašen ništavim ili nevažećim.

Članak 84.

Proglašavanje ništavom Svjedodžbe o dodatnoj zaštiti

(1) Svjedodžba će biti ništava:

1. ako je izdana protivno uvjetima propisanim ovim Zakonom;
2. ako je temeljni patent prestao prema člancima 76. i 77. ovog Zakona;
3. ako je temeljni patent poništen u potpunosti ili djelomično, čime proizvod za koji je Svjedodžba izdana više nije obuhvaćen patentnim zahtjevima temeljnog patenta ili ako nakon prestanka temeljnog patenta postoje razlozi koji bi takav poništaj opravdali.

(2) Na postupak za proglašavanje Svjedodžbe ništavom primjenjuju se na odgovarajući način odredbe ovog Zakona koje se odnose na postupak povodom prijedloga za proglašavanje patenta ništavim.

X. UKIDANJE RJEŠENJA O PRIZNANJU PATENTA

Članak 85.

Razlozi za ukidanje rješenja o priznanju patenta

Rješenje o priznanju patenta može se ukinuti prije isteka roka trajanja patenta ako se utvrdi:

1. da živi biološki materijal koji je pohranjen u ovlaštenoj ustanovi u skladu s odredbom članka 20. stavka 6. ovog Zakona više ne postoji ili da taj materijal iz drugih razloga više nije pristupačan javnosti,
2. da je njegova pristupačnost javnosti preko ovlaštene ustanove u kojoj je pohranjen bila prekinuta u roku duljem od propisanoga.

Članak 86.

Prijedlog i postupak za ukidanje rješenja o priznanju patenta

(1) Postupak za ukidanje rješenja o priznanju patenta pokreće se podnošenjem prijedloga Zavodu.

(2) Odredbe ovoga Zakona o sadržaju prijedloga i o postupku za proglašavanje patenta ništavim na odgovarajući način primjenjuju se i na sadržaj prijedloga te na postupak za ukidanje rješenja o priznanju patenta.

Članak 87.

Rješenje o prijedlogu za ukidanje rješenja o priznanju patenta

(1) Na temelju rezultata provedenoga postupka Zavod donosi rješenje o ukidanju rješenja o priznanju patenta ili rješenje kojim se prijedlog odbija kao neutemeljen.

(2) Rješenje o ukidanju rješenja o priznanju patenta ima pravni učinak od datuma na koji je Zavod utvrdio da živi biološki materijal više ne postoji ili više nije pristupačan javnosti iz drugih razloga ili da je nastupio prekid pristupačnosti živoga biološkoga materijala javnosti u roku duljem od propisanoga.

XI. OSTVARIVANJE PRAVA

1. Građanskopravna zaštita

Članak 88.

Tužba za utvrđivanje prava na zaštitu patentom

(1) Izumitelj odnosno njegov pravni slijednik ima pravo tužbom kod nadležnoga suda zahtijevati utvrđivanje prava na zaštitu izuma patentom ako je prijavu patenta podnijela osoba kojoj ne pripada to pravo ili, u slučaju zajednički stvorenoga izuma, osoba koja nije jedini ovlaštenik toga prava.

(2) Tužba iz stavka 1. ovog članka može se podnijeti do donošenja rješenja o priznanju patenta.

(3) Tužba se mora hitno uzeti u postupak.

Članak 89.

Pravo na nastavak postupka za priznanje patenta na temelju pravomoćne sudske presude

Izumitelj odnosno njegov pravni sljednik čije je pravo na zaštitu izuma patentom utvrđeno pravomoćnom sudskom presudom ima pravo nastaviti pokrenuti postupak za priznanje patenta u roku od tri mjeseca od dana pravomoćnosti sudske presude ili podnijeti novu prijavu patenta za isti izum, zahtijevajući priznavanje datuma podnošenja i prava prvenstva, ako ga ima, od prijave podnesene od strane podnositelja prijave kojem to pravo ne pripada.

Članak 90.

Tužba zbog povrede moralnoga prava izumitelja

(1) Izumitelj ima pravo tužbom od nadležnog suda zahtijevati da naloži upis njegova imena u prijavu patenta i u sve isprave koje se izdaju za patent te u odgovarajuće registre Zavoda, ako je u prijavi u svojstvu izumitelja navedena osoba koja nije izumitelj.

(2) Pravo na tužbu iz stavka 1. ovog članka pripada i onom izumitelju zajedničkoga izuma koji nije naveden u prijavi patenta.

(3) Uz zahtjev iz stavka 1. ovog članka može se istaknuti i zahtjev da se pravomoćna presuda javno objavi na trošak tuženika.

(4) Rok za podnošenje tužbe iz stavaka 1. i 2. ovog članka nije ograničen. Smrću izumitelja pravo na podnošenje tužbe stječu njegovi nasljednici.

Članak 91.

Tužba zbog povrede patenta

(1) Nositelj patenta ili stjecatelj isključive licencije ima pravo podnijeti tužbu kod nadležnoga suda protiv osobe koja neovlaštenim poduzimanjem bilo koje radnje iz članka 58. stavaka 2. i 3. i članka 59. ovog Zakona povrijedi patent.

(2) Pravo na tužbu iz stavka 1. ovog članka, nakon objave prijave patenta, pripada podnositelju objavljene prijave ili stjecatelju isključive licencije.

(3) Nositelj konsenzualnoga patenta mora prije podnošenja tužbe iz stavka 1. ovog članka raspolagati dokazom da je podnio zahtjev za priznanje patenta provedbom postupka potpunoga ispitivanja prijave patenta .

Članak 92.

Tužbeni zahtjevi

(1) Tužbom zbog povrede patenta može se zahtijevati:

1. proglašavanje postojanja povrede,
2. zabrana u tužbi navedenih radnji kojima se povređuje patent,
3. naknada štete nastale zbog povrede počinjene namjerno ili nepažnjom ,
4. oduzimanje i uništenje proizvoda koji su nastali ili pribavljeni povredom patenta i predmeta (pribora i alata) pretežno upotrijebljenih za proizvodnju proizvoda kojima se povređuje patent,

5. nalaganje povreditelju prava da obavijesti tužitelja o identitetu trećih osoba uključenih u proizvodnju i distribuciju robe ili usluga kojima se vrši povreda prava, te o njihovim distribucijskim kanalima, ako to nije u neskladu s težinom povrede;
6. polaganje poslovnih knjiga na uvid,
7. objavljivanje presude o trošku tuženika.

(2) Podnositelj prijave patenta ima pravo na naknadu štete koja mu je počinjena od datuma objave prijave patenta na način predviđen u članku 35. ovog Zakona.

(3) Na pitanja u svezi s naknadom štete počinjene povredom patenta koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se odgovarajuće odredbe Zakona o obveznim odnosima.

Članak 93.

Teret dokaza

(1) Ako je predmet povrede patentom zaštićeni postupak za proizvodnju nove tvari, smatrat će se, dok se protivno ne dokaže, da je svaka jednaka tvar ili tvar jednakog sastava proizvedena zaštićenim postupkom.

(2) Teret dokazivanja pada na tuženog koji takvu supstanciju ili kompoziciju proizvodi.

Članak 94.

Određivanje privremene mjere

(1) Tužbom iz članka 92. ovog Zakona može se zahtijevati da sud do pravomoćnosti presude odredi privremenu mjeru:

1. nalaganja povreditelju prava da prestane odnosno odustane od izvršenja radnji kojima se povređuje patent,
2. oduzimanja odnosno isključivanja iz prometa proizvoda koji su nastali ili pribavljeni povredom patenta i predmeta (pribora i alata) pretežno upotrijebljenih u stvaranju proizvoda kojima se povređuje patent,
3. nalaganja povreditelju prava da tužitelja obavijesti o identitetu trećih osoba uključenih u proizvodnju i distribuciju robe ili usluga kojima se vrši povreda prava, te o njihovim distribucijskim kanalima, ako to nije u neskladu s težinom povrede.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovog članka, prijedlog za određivanje privremene mjere može se podnijeti i prije podnošenja tužbe, pod uvjetom da se tužba podnese u roku od 15 dana od dana podnošenja prijedloga.

(3) Ako postoji opasnost od nastanka nenadoknadive štete ili ako je očigledno da postoji opasnost od uništenja dokaza, sud može odrediti privremenu mjeru bez prethodnog saslušanja druge strane.

(4) Ako su privremene mjere donesene bez saslušanja druge strane, stranka na koju se mjere odnose o tome mora biti obaviještena bez odlaganja, a najkasnije u roku od 7 dana nakon provedbe mjera.

(5) Sud može zatražiti od podnositelja prijedloga da podnese raspoložive dokaze kako bi se u dostatnoj mjeri uvjerio da je podnositelj prijedloga nositelj prava i da se njegovo pravo povređuje ili da postoji neposredna opasnost od povrede njegovih prava, te mu naložiti da položi jamčevinu ili odgovarajuće jamstvo dostatno za zaštitu tuženika i sprečavanje zloporabe.

(6) Na pitanja u svezi s određivanjem privremenih mjera koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se odgovarajuće odredbe Ovršnoga zakona.

Članak 95.

Zastara roka za podnošenje tužbe zbog povrede patenta

Tužba zbog povrede patenta može se podnijeti u roku od tri godine od dana saznanja za povredu i učinitelja, ali ne poslije isteka roka od pet godina od dana učinjene povrede.

Članak 96.

Hitnost postupka povodom tužbe zbog povrede patenta

Tužba zbog povrede patenta se mora hitno uzeti u postupak.

2. Prekršajne odredbe

Članak 97.

(1) Novčanom kaznom od 20.000 do 100.000 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako protivno odredbama ovoga Zakona:

1. izrađuje, nudi na prodaju, prodaje, izvozi ili uvozi i skladišti u te svrhe proizvod koji je izrađen prema zaštićenom izumu (članak 58. stavak 2. točka 1. i članak 59.),
2. primjenjuje ili nudi na primjenu postupak koji je predmet zaštićenoga izuma (članak 58. stavak 2. točka 2. i članak 59.),
3. nudi na prodaju, prodaje, uporablja, izvoz ili uvozi i skladišti u te svrhe proizvod koji je izravno dobiven postupkom koji je predmet zaštićenoga izuma (članak 58. stavak 2. točka 3. i članak 59.),
4. nudi ili isporučuje proizvod koji čini bitan element zaštićenoga izuma (članak 52. stavak 3. i članak 59.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom od 2.000 do 8.000 kuna.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 5.000 do 10.000 kuna

(5) Proizvodi koji su bili namijenjeni ili upotrijebljeni za počinjenje prekršaja iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka oduzet će se i uništiti, o čemu konačnu odluku donosi sudbeno tijelo.

Članak 98.

(1) Za prekršaje iz članka 97. ovoga Zakona, može se rješenjem izreći, uz novčanu kaznu, i zaštitna mjera oduzimanja proizvoda koji su nastali ili pribavljeni izvršenjem prekršaja i predmeta (alata i pribora) pretežno upotrijebljenih u stvaranju proizvoda kojima se povređuje patent, bez obzira na to jesu li u vlasništvu počinitelja.

(2) Rješenjem iz stavka 1. ovoga članka može se odrediti uništenje oduzetih proizvoda i predmeta.

XII. EUROPSKA PRIJAVA PATENTA I EUROPSKI PATENT

Članak 99.

Proširenje učinaka europskih patenata

(1) Europska prijava patenta i europski patent koji se širi na Republiku Hrvatsku, u skladu s odredbama ovog Poglavlja, imaju isti učinak i podložni su istim uvjetima kao i nacionalna prijava patenta i nacionalni patent prema ovom Zakonu.

(2) Po ovom Zakonu,

1. *europska prijava patenta* znači prijavu europskog patenta podnesenu prema Europskoj patentnoj konvenciji (u daljnjem tekstu: EPC), kao i međunarodnu prijavu podnesenu prema Ugovoru o suradnji na području patenata (u daljnjem tekstu: PCT) za koju Europski patentni ured (u daljnjem tekstu: EPO) obavlja poslove kao naznačeni ili izabrani ured i u kojoj je Republika Hrvatska naznačena;
2. *prošireni europski patent* znači europski patent priznat od EPO-a na temelju europske prijave patenta za koju je zahtijevano proširenje na Republiku Hrvatsku;
3. *nacionalna prijava patenta* znači prijavu patenta podnesenu Zavodu prema ovom Zakonu;
4. *nacionalni patent* znači patent priznat na temelju nacionalne prijave patenta.

Članak 100.

Zahtjev za proširenje

(1) Europska prijava patenta i europski patent, priznat na temelju te prijave, proširuju se na Republiku Hrvatsku na zahtjev podnositelja prijave. Smatra se da je zahtjev za proširenje podnesen za svaku europsku prijavu patenta koja je podnesena na datum stupanja na snagu Sporazuma o suradnji između Vlade Republike Hrvatske i Europske patentne organizacije ili nakon tog datuma.

(2) Zavod će, što je prije moguće, objaviti u službenom glasilu svaki zahtjev za proširenje nakon što je obaviješten od EPO-a da je plaćena propisana pristojba za proširenje, ali ne prije isteka roka od osamnaest mjeseci od datuma podnošenja ili, kad je zahtijevano prvenstvo, od najranijeg datuma prvenstva.

(3) Zahtjev za proširenje može se povući u svako doba. Zahtjev se smatra povučenim ako propisana pristojba za proširenje nije plaćena u roku, ili ako je europska prijava patenta konačno odbijena, povučena ili se smatra povučenom. Zavod će promjene objaviti u službenom glasilu što je prije moguće, ako je zahtjev za proširenje već objavljen u skladu sa stavkom 2. ovog članka.

(4) Način i sadržaj objave u skladu sa stavicima 1. i 2. ovog članka utvrđuju se posebnim propisom donesenim na temelju ovoga Zakona.

Članak 101.

Pristojba za proširenje

- (1) Pristojba za proširenje prema članku 100. stavku 2. ovog Zakona plaća se EPO-u u rokovima koji su u EPC-u predviđeni za plaćanje pristojbe za naznaku.
- (2) Pristojba za proširenje može se uredno platiti i u dodatnom roku navedenom u EPC-u za plaćanje pristojbi za naznaku, pod uvjetom da se u tom roku plati u iznosu uvećanom za 50%.
- (3) Na plaćanje pristojbi za proširenje primjenjuju se na odgovarajući način pravila EPC-a koja se odnose na pristojbe. Za uredno plaćene pristojbe za proširenje ne postoji mogućnost povrata.

Članak 102.

Učinci europskih prijava patenata

- (1) Europska prijava patenta, kojoj je utvrđen datum podnošenja ekvivalentna je urednoj nacionalnoj prijavi patenta s pravom prvenstva zahtijevanim za europsku prijavu patenta, kad je priznato, bez obzira na njezin ishod.
- (2) Objavljena europska prijava patenta privremeno daje istu zaštitu kakvu daje i objavljena nacionalna prijava patenta prema članku 60. ovog Zakona, od datuma na koji je podnositelj prijave dostavio prijevod patentnih zahtjeva objavljene europske prijave patenta na hrvatski jezik osobi koja se koristi tim izumom u Republici Hrvatskoj.
- (3) Smatra se da europska prijava patenta od početka nije imala učinke navedene u stavku 2. ovoga članka ako je zahtjev za proširenje povučen ili se smatra povučenim.

Članak 103.

Učinci europskih patenata

- (1) Prošireni europski patent, u skladu s odredbama stavaka od 2. do 6. ovoga članka daje od datuma objave podatka o njegovu priznavanju od strane EPO-a, ista prava koja bi bila dana i nacionalnim patentom priznatim prema ovom Zakonu.
- (2) U roku od tri mjeseca od datuma objave podatka o priznavanju europskog patenta, nositelj patenta mora dostaviti Zavodu prijevod patentnog spisa na hrvatski jezik i platiti propisanu upravnu pristojbu i naknadu troškova za objavu u službenom glasilu Zavoda, u skladu sa člankom 16. ovoga Zakona.
- (3) Ako kao rezultat prigovora podnesenog EPO-u, europski patent ostane na snazi s izmijenjenim patentnim zahtjevima, nositelj patenta mora Zavodu dostaviti prijevod izmijenjenih patentnih zahtjeva na hrvatski jezik i platiti propisanu upravnu pristojbu i naknadu troškova za objavu u službenom glasilu Zavoda, u roku od 3 mjeseca od datuma na koji je objavljen podatak o odluci da europski patent ostane na snazi s izmijenjenim patentnim zahtjevima.
- (4) Ako tekst patentnih zahtjeva sadržava pozivne oznake upotrijebljene u crtežima, ti se crteži moraju priložiti uz prijevod naveden u stavicima 2. i 3. ovoga članka.

(5) Zavod u službenom glasilu objavljuje, što je prije moguće, podatak o svakom prijevodu koji je uredno podnesen prema stavku 2. ili 3. ovog članka. Sadržaj objave propisat će se Pravilnikom.

(6) Ako prijevod naveden u stavku 2. ili 3. ovog članka nije podnesen u propisanom roku ili ako propisana upravna pristojba i naknada troškova nije plaćena u određenom roku, smatra se da prošireni europski patent otpočetak ne vrijedi. Članak 122. EPC-a primjenjuje se na odgovarajući način.

(7) Smatra se da prošireni europski patent i prijava na kojoj se temelji otpočetak nisu imali učinke navedene u stavku 1. ovoga članka i članku 102. stavku 2. ovog Zakona, u opsegu u kojem je taj patent ukinut u postupku po prigovoru pred EPO-om.

(8) Zavod donosi rješenje o upisu proširenog europskog patenta u Registar patenata iz članka 49. ovog Zakona.

Članak 104.

Vjerodostojan tekst europskih prijava patenata ili europskih patenata

(1) Tekst europske prijave patenta ili europskog patenta koji je sastavljen na jeziku postupka koji se vodi pred EPO-om vjerodostojan je tekst u bilo kojem postupku u Republici Hrvatskoj.

(2) Ako prijevod na hrvatski jezik daje zaštitu užu od zaštite koju daje proširena europska prijava patenta ili prošireni europski patent, prijevod propisan člancima 102. i 103. ovog Zakona smatrat će se vjerodostojnim, osim u postupcima za poništaj patenta.

(3) Podnositelj prijave ili nositelj proširenog europskog patenta može u svako doba podnijeti ispravljeni prijevod. Ispravljeni prijevod patentnih zahtjeva objavljene europske prijave patenta nema nikakav pravni učinak sve dok nije dostavljen osobi koja se u Republici Hrvatskoj koristi izumom. Ispravljeni prijevod patentnog spisa proširenog europskog patenta nema nikakve pravne učinke sve dok Zavod ne objavi podatak da je prijevod ispravljen, što je prije moguće, nakon uplate upravne pristojbe i naknade troškova propisane za objavu.

(4) Svaka osoba koja se u dobroj vjeri, koristi izumom ili koja je obavila učinkovite i ozbiljne pripreme za korištenje izumom, a čije korištenje ne bi činilo povredu prijave ili patenta u izvornom prijevodu može, nakon što ispravljeni prijevod počne proizvoditi učinak, nastaviti takvo korištenje u okviru svojeg poslovanja ili za potrebe svojeg poslovanja, bez plaćanja naknade.

Članak 105.

Prava ranijeg datuma

(1) Europska prijava patenta za koju je plaćena pristojba za proširenje i prošireni europski patent imaju, s obzirom na nacionalnu prijavu patenta i nacionalni patent, isti učinak na stanje tehnike kao i nacionalna prijava patenta i nacionalni patent.

(2) Nacionalna prijava patenta i nacionalni patent imaju, s obzirom na prošireni europski patent, isti učinak na stanje tehnike koji imaju i s obzirom na nacionalni patent.

Članak 106.

Istodobna zaštita

Ako prošireni europski patent i nacionalni patent imaju isti datum podnošenja, ili ako je zatraženo pravo prvenstva, isti je datum prvenstva priznat istoj osobi ili njezinu pravnom sljedniku, nacionalni patent nema učinak u opsegu u kojem pokriva isti izum kao i prošireni europski patent, od datuma na koji je rok za podnošenje prigovora istekao a da prigovor nije podnesen, ili od datuma na koji je u postupku po prigovoru donesena konačna odluka da europski patent ostaje na snazi.

Članak 107.

Pristojbe za održavanje proširenih europskih patenata

(1) Pristojbe za održavanje proširenih europskih patenata plaćaju se Zavodu za godine koje slijede nakon godine u kojoj je objavljen podatak o priznavanju europskog patenta.

(2) Članak 141., stavak 2. EPC-a primjenjuje se na odgovarajući način.

Članak 108.

Primjena EPC-a

Odredbe EPC-a i njegovih provedbenih propisa ne primjenjuju se, osim ako je drukčije određeno odredbama ovog Zakona.

XIII. MEĐUNARODNA PRIJAVA PREMA UGOVORU O SURADNJI NA PODRUČJU PATENATA

Članak 109.

Međunarodna prijava

(1) Međunarodna prijava je prijava koja se podnosi u skladu s PCT-em. Svako pozivanje na PCT u ovom poglavlju Zakona, smatra se ujedno pozivanjem i na odredbe pravilnika u skladu s Ugovorom o suradnji na području patenata.

(2) Na međunarodne prijave koje se Zavodu podnose kao prijamnom uredu, ili u kojima je Zavod naveden kao naznačeni ili izabrani ured primjenjuju se odredbe PCT-a, ovog Zakona i propisa donesenih na temelju ovog Zakona.

Članak 110.

Međunarodna prijava koja se Zavodu podnosi kao prijamnom uredu

(1) Međunarodna prijava može se Zavodu podnijeti kao prijamnom uredu ako je podnositelj prijave hrvatski državljanin ili fizička osoba koja u Republici Hrvatskoj ima prebivalište ili pravna osoba koja ima svoje poslovno sjedište u Republici Hrvatskoj.

(2) Za podnošenje međunarodne prijave iz stavka 1. ovog članka plaća se propisana upravna pristojba i naknada troškova upravnoga postupka u skladu s člankom 16. ovog Zakona, za prosljeđivanje Međunarodnom uredu, u roku od mjesec dana od datuma primitka međunarodne prijave.

Članak 111.

*Međunarodna prijava koja se Zavodu podnosi
kao naznačenom ili izabranom uredu*

(1) Međunarodna prijava u kojoj je Republika Hrvatska, u skladu s odredbama PCT-a, naznačena ili izabrana radi priznanja nacionalnoga patenta, za koju je plaćena upravna pristojba i naknada troškova upravnog postupka, podnosi se Zavodu na hrvatskom jeziku najkasnije do isteka 31-og mjeseca računajući od međunarodnog datuma podnošenja, odnosno, datuma prvenstva ako je u međunarodnoj prijavi zahtijevano prvenstvo u skladu s člankom 8. PCT-a.

(2) Međunarodna prijava koja je Zavodu podnesena kao naznačenom ili izabranom uredu objavljuje se u službenom glasilu Zavoda na način predviđen u članku 35. ovog Zakona.

(3) Privremena prava propisana odredbom članka 60. ovog Zakona međunarodna prijava iz stavka 1. ovoga članka stječe datumom objave prijave patenta na hrvatskom jeziku.

(4) Za međunarodne prijave iz stavka 1. ovog članka rok u kojem se može podnijeti jedan od zahtjeva iz članka 36. ovog Zakona počinje teći od datuma objave u službenom glasilu Zavoda.

(5) Međunarodna prijava objavljena prema članku 21. PCT-a neće se smatrati stanjem tehnike u skladu s odredbom članka 8. stavak 3. ovog Zakona sve dok se ne udovolji uvjetima predviđenim odredbom stavka 1. ovog članka.

XIV. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 112.

Patenti priznati do primjene ovoga Zakona

(1) Patenti koji su do dana određenoga za primjenu ovoga Zakona upisani u Registar patenata pri Zavodu ostaju na snazi i na njih će se primjenjivati odredbe ovog Zakona.

(2) Nositelj patenta kojim se štiti izum lijeka za ljude ili životinje ili izum koji se odnosi na primjenu tvari ili smjesa u liječenju ljudi ili životinja, za koji je prijava podnesena do 31. prosinca 1992. godine ili je za takvu prijavu zahtijevano prvenstvo do 31. prosinca 1992. godine može u postupku zbog povrede patenta tužbom zahtijevati samo naknadu, i to za vrijeme poslije 1. siječnja 1993. godine.

Članak 113.

Postupci u tijeku

(1) Svi započeti postupci za priznanje patenta, postupci po prijedlozima za proglašavanje patenta ništavim, kao i postupci po prijedlozima za ukidanje rješenja o patentu, a koji nisu završeni do dana početka primjene ovog Zakona, dovršit će se prema propisima koji su bili na snazi do dana početka primjene ovog Zakona.

(2) Postupci zbog povrede patenta ili prava iz prijave patenta, a koji nisu završeni do dana početka primjene ovog Zakona, dovršit će se prema propisima koji su bili na snazi do dana početka primjene ovog Zakona.

Članak 114.

Prijevod u skladu sa Sporazumom o primjeni članka 65. EPC-a

(1) Odredbe članka 103. stavaka 2. i 3. ovog Zakona, koje propisuju obvezu nositelja proširenog europskog patenta da dostavi prijevod patentnog spisa i izmijenjenih patentnih zahtjeva na hrvatski jezik, primjenjuju se do stupanja na snagu Sporazuma o primjeni članka 65. EPC-a od 17. listopada 2000.

(2) Nakon stupanja na snagu Sporazuma iz stavka 1. nositelj patenta mora dostaviti Zavodu:

1. patentni spis na engleskom jeziku, ili prijevod tog spisa na engleski jezik ako je patent priznat na jeziku postupka koji nije engleski jezik, te prijevod patentnih zahtjeva na hrvatski jezik, u roku i uz obvezu plaćanja propisane upravne pristojbe i troškova za objavu propisanih člankom 103. stavkom 2. ovog Zakona;
2. prijevod izmijenjenih patentnih zahtjeva na engleski i hrvatski jezik, ako je prošireni europski patent ostao na snazi s izmijenjenim patentnim zahtjevima, u roku i uz obvezu plaćanja propisanih upravnih pristojbi i troškova za objavu propisanih člankom 103. stavkom 3. ovog Zakona

(3) U slučaju spora zbog proširenog europskog patenta nositelj patenta mora, o vlastitom trošku, dostaviti kompletan prijevod patentnog spisa na hrvatski jezik na zahtjev osobe koja navodno povređuje patent, ili na zahtjev nadležnog suda ili drugog sudskog tijela koje vodi pravni postupak.

(4) Prijevod naveden u stavku 3. ovog Zakona smatra se vjerodostojnim tekstom u bilo kojem postupku u Republici Hrvatskoj, osim u postupku poništaja, ako prijevod na hrvatski jezik daje zaštitu koja je uža od zaštite koju daje prošireni europski patent na jeziku postupka.

Članak 115.

Pravilnik

Pravilnik kojim se pobliže uređuju pitanja iz: članka 17. stavka 2.; članka 20. stavka 9.; članka 21., članka 30. stavka 2.; članka 31. stavka 2.; članka 35. stavka 4.; članka 36. stavka 3.; članka 39. stavka 4.; članka 42. stavka 2.; članka 43. stavka 3.; članka 49. stavka 3.; članka 50. stavka 2.; članka 51. stavka 2.; članka 52. stavka 2.; članka 53. stavka 2.; članka 54. stavka 3.; članka 55. stavka 4.; članka 57. stavka 7.; članka 71. stavka 8.; članka 73. stavka 2.; članka 74. stavka 1.; članka 103. stavka 5. i članka 109. stavka 2, donijet će ministar nadležan za rad Zavoda, na prijedlog ravnatelja Zavoda, najkasnije do početka primjene ovoga Zakona.

Članak 116.

Prestanak važenja drugih propisa

Danom početka primjene ovoga Zakona prestaju važiti odredbe Zakona o patentima ("Narodne novine" br. 78/99. i 32/2002.), izuzev odredbe članka 95. u dijelu koji se odnosi na zastupanje, koja se primjenjuje do donošenja posebnog zakona.

Članak 117.

Odgoda primjene pojedinih odredaba Zakona

(1) Odredbe članka 71.; članka 72.; članka 73. i članka 84. ovog Zakona primjenjuju se od dana stupanja Republike Hrvatske u Europsku Uniju.

(2) Odredbe članka 99. do 108. i članka 114. ovog Zakona primjenjivat će se od stupanja na snagu Sporazuma između Vlade Republike Hrvatske i Europske Patentne Organizacije o suradnji na području patenata, sukladno odredbama Zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Hrvatske i Europske Patentne Organizacije o suradnji na području patenata («Narodne novine» - Međunarodni ugovori br. 14/03).

Članak 118.

Stupanje na snagu i primjena Zakona

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u «Narodnim novinama», a primjenjuje se od 01. siječnja 2004. godine.

VI. OBRAZLOŽENJE POJEDINIH ODREDBI PRIJEDLOGA ZAKONA

Uz članak 1.

Uređuje se sustav zaštite izuma patentom i konsenzualnim patentom.

Uz članak 2.

Određuje se da je patent pravo koje njegovu nositelju omogućuje isključivo pravo gospodarskoga iskorištavanja patentom zaštićenog izuma.

Uz članak 3.

Strane fizičke i pravne osobe imaju prema ovom Zakonu jednaka prava kao i državljani Republike Hrvatske, ako to proizlazi iz međunarodnog ugovora odnosno primjene načela uzajamnosti.

Uz članak 4.

Pravne interese strane fizičke ili pravne osobe koja nema prebivalište tj. sjedište na području RH, mora prema ovom Zakonu zastupati patentni zastupnik koji je upisan u Registar zastupnika pri Državnom zavodu za intelektualno vlasništvo.

Uz članak 5.

Utvrđuje se da se patent može priznati za svaki izum iz bilo kojeg područja tehnike koji u vrijeme podnošenja prijave patenta udovoljava uvjetima u pogledu novosti, ostvarivanja inventivnog iskoraka i koji su industrijski primjenljivi (patentibilni izumi), čime je izvršeno usklađivanje sa člankom 52. (1) Europske patentne konvencije i člankom 27. TRIPS-a. Prema tim uvjetima, patentom se mogu štititi i izumi s područja biotehnologije, pa tako: 1) proizvod koji se sastoji iz biološkog materijala ili koji sadržava biološki materijal; 2) postupak kojim je taj biološki materijal proizveden, prerađen ili upotrijebljen i 3) biološki materijal izoliran iz prirodnog okruženja ili proizveden tehničkim postupkom, čak i ako se ranije nalazio u prirodi. Definicije biološkog materijala i bitno bioloških postupaka dane su u stavcima 3. i 5. istoga članka. Patentibilnost biljaka i životinja bit će ispunjena ako njihova tehnička izvedivost nije ograničena na određenu biljnu ili životinjsku vrstu i ako postupak za njihovo ostvarivanje nije bitno biološki. Uvođenjem ovih odredbi koje nisu postojale u dosadašnjem Zakonu o patentima izvršeno je usklađivanje sa člancima 2. i 3. Direktive broj 98/44 EC od 06. srpnja 1998. godine o pravnoj zaštiti izuma s područja biotehnologije.

U smislu uvjeta propisanih stavkom 1. ovoga članka, izumima se ne smatraju: 1) otkrića, znanstvene teorije, matematičke metode; 2) estetske tvorevine; 3) pravila upute ili metode za izvođenje umnih aktivnosti, igara ili za obavljanje poslova; 4) prikazivanje informacija i 5) računalni programi.

Uz članak 6.

Navode se izumi koji su izuzeti od mogućnosti priznanja patenta: ne može se priznati patent za izume životinjskih i biljnih vrsta i bitno bioloških postupaka za dobivanje biljaka ili životinja, osim izuma nebioloških i mikrobioloških postupaka i proizvoda dobivenih tim postupcima, čime je izvršeno usuglašavanje sa člankom 4. Direktive broj 98/44 EC o pravnoj zaštiti izuma s područja biotehnologije.

Patent se ne može priznati niti za ljudsko tijelo, kao ni za razne stupnjeve njegovog oblikovanja i razvoja ili za jednostavno otkriće jednog od njegovih elemenata, uključujući odsječak ili djelomični odsječak gena. Ipak, izum koji se odnosi na element izoliran iz ljudskog tijela ili koji je proizveden tehničkim postupkom, uključujući odsječak ili djelomični odsječak gena, može biti patentibilan, iako je strukturom jednak strukturi prirodnog elementa. Industrijska primjenljivost odsječka ili djelomičnog odsječka gena mora biti potpuno razotkrivena u patentnoj prijavi. Uvođenjem ove odredbe, postignuto je usuglašavanje sa člankom 5. Direktive broj 98/44 EC o pravnoj zaštiti izuma s područja biotehnologije.

Ne može se priznati patent niti za izume koji se odnose na dijagnostičke ili kirurške postupke ili postupke liječenja koji se primjenjuju neposredno na ljudskom ili životinjskom tijelu, osim proizvoda, posebno tvari i smjesa koje se primjenjuju u navedenim postupcima, što je u potpunosti usklađeno sa člankom 52. (4) EPC-a.

Članak također daje definiciju mikrobiološkog postupka iz čl. 2. Direktive EU 98/44 EC o pravnoj zaštiti izuma s područja biotehnologije.

Uz članak 7.

Utvrđuje se da se patentibilnima neće smatrati niti izumi čije bi komercijalno iskorištavanje bilo protivno javnom poretku ili moralu pri čemu se ne smatra da je komercijalno iskorištavanje izuma protivno javnom poretku ili moralu samo iz razloga što je zabranjeno propisom. Daje se popis takvih izuma, koji nije konačan: 1. postupci kloniranja ljudskih bića; 2. postupci za modificiranje genetičkog identiteta zametne loze ljudskih bića; 3. uporaba ljudskih embrija u industrijske ili komercijalne svrhe i 4. postupci za modificiranje genetičkog identiteta životinja koji bi vjerojatno uzrokovali njihovu patnju bez ikakve bitne medicinske koristi za čovjeka ili životinju, kao i životinje koje su rezultat takvih postupaka. Članak je u potpunosti usklađen sa člankom 6. Direktive broj 98/44 EC o pravnoj zaštiti izuma s područja biotehnologije.

Uz članke 8. i 9.

Izum se smatra novim ako nije sadržan u stanju tehnike. Stanje tehnike čini sve ono što je objavom, izlaganjem, prikazivanjem ili upotrebom, na način koji omogućuje ostvarenje i primjenu prema izumu, bilo dostupno javnosti prije priznatog datuma prvenstva prijave patenta. Datum prvenstva prijave podrazumijeva datum podnošenja prve prijave patenta za izum čija se novost ispituje. Pod danom podnošenja prijave patenta za određeni izum podrazumijeva se datum prvog podnošenja prijave u Republici Hrvatskoj ili datum prvog podnošenja prijave patenta za isti izum u nekoj od zemalja članica Pariške konvencije, odnosno članica Svjetske trgovinske organizacije, za koju je u Republici Hrvatskoj zatraženo i priznato pravo prvenstva.

Dopušta se mogućnost zaštite patentom tvari ili smjesa sadržanih u stanju tehnike, koje se primjenjuju u postupcima iz članka 6. stavak 3. ovoga Zakona (dijagnostički ili kirurški postupci ili postupci liječenja koji se primjenjuju neposredno na ljudskom ili životinjskom tijelu, osim proizvoda, posebno tvari i smjesa koje se primjenjuju u navedenim postupcima.), pod uvjetom da njihova primjena u navedenim postupcima nije sadržana u stanju tehnike,

čime se omogućava priznavanje patenata i za tzv. drugu medicinsku uporabu tvari i smjesa, iako su one već sadržane u stanju tehnike. Uvođenjem ove odredbe postignuto je usklađivanje s odredbom članka 54. (5) EPC-a.

Novosti izuma ne šteti ako je izum ušao u stanje tehnike najviše šest mjeseci prije podnošenja prijave za njegovu zaštitu, ako je izum postao dostupan javnosti radnjom koju je neovlašteno poduzela osoba koja nije izumitelj niti njegov pravni sljednik odnosno ako je izum izložen na službenoj ili službeno priznatoj izložbi u smislu Konvencije o međunarodnim izložbama potpisane u Parizu, 22. studenoga 1928. godine i revidirane posljednji put 30. studenoga 1972. godine.

Uz članak 10.

Izum uključuje inventivnu razinu, odnosno smatra se rezultatom izumiteljskog stvaralaštva, ako za stručnjaka u pripadajućem području rješenje problema ne slijedi očiglednom kombinacijom rješenja iz ranijega stanja tehnike. Stručnjak u pripadajućem području je osoba koja je kvalificirana, ima posebna stručna znanja i specijalizirana je u tom određenom području tehnike za koje je patentni ispitivač i prosuđuje.

Uz članak 11.

Propisuje se da je industrijski primjenljiv onaj izum koji se može proizvesti ili upotrijebiti u bilo kojoj grani industrije, uključivo i poljoprivrede.

Uz članak 12.

Navode se osobe koje prema ovom Zakonu uživaju pravnu zaštitu. Pravo na stjecanje patenta pripada izumitelju ili njegovu pravnom sljedniku. Ako je izum rezultat inventivne suradnje više osoba, njima pripada zajedničko pravo na patent. Zavod ne ispituje međusobne odnose izumitelja niti njihove udjele u patentu. Ako izumitelji nisu ugovorom uredili svoje međusobne odnose, udio pojedinoga izumitelja u zajednički stvorenom izumu i jedinstvenom pravu na patent određuju se razmjerno stvarnom doprinosu koji je svaki od njih dao u stvaranju izuma.

Uz članak 13.

Definira se pojam izumitelja. Izumitelj je osoba koja je svojom inventivnošću tj. stvaralačkim radom stvorila izum i kojoj izvorno pripada pravo na zaštitu izuma patentom. Osoba koja je pružanjem materijalne, organizacijske i tehničke pomoći pridonijela stvaranju izuma ne smatra se izumiteljem.

Bez obzira na to je li patentnu prijavu podnio sam izumitelj ili njegov pravni sljednik, izumitelj ima moralno pravo iz kojega proizlazi da kao takav ima pravo biti naveden u prijavi patenta i u svim ispravama koje se izdaju za patent. Izumiteljevo pravo da bude naznačen u patentnoj ispravi ustanovljeno je kao minimalno pravo člankom 4. ter. Pariške konvencije.

Ako dođe do povrede njegova moralnoga prava, izumitelj može pred trgovačkim sudom podnijeti tužbu kojom će zahtijevati utvrđivanje svojstva izumitelja i izdavanje sudskoga naloga za upis njegova imena u prijavu patenta, u isprave koje se izdaju za patent i u odgovarajuće registre koje vodi Zavod. Uz naprijed navedeno može se istaknuti i zahtjev za objavljivanje pravomoćne presude, na trošak tuženika. Rok za podnošenje tužbe nije propisan, a u slučaju smrti izumitelja pravo na podnošenje takve tužbe stječu njegovi nasljednici.

Uz članak 14.

Pravni sljednik definiran je kao fizička ili pravna osoba koja pravo na patent stječe temeljem zakona, pravnoga posla ili nasljeđivanjem.

Po svojoj prirodi pravo na patent za izum stvoren u radnom odnosu, zadire u dvije grane prava koje imaju različitu unutarnju logiku: jedna je radno pravo, a druga je pravo industrijskoga vlasništva.

Ovim člankom propisuje se da pravo na patent za izum koji je nastao u radnom odnosu ima poslodavac, čime se daje prednost radnom pravu, budući da se ugovorom o radu mogu urediti odnosi na relaciji poslodavac - zaposlenik (izumitelj) koji je u radnom odnosu stvorio izum. Ako taj odnos nije uređen ugovorom, izum u načelu pripada poslodavcu, međutim želi se ipak istaći da je originarno pravo nad izumom izumiteljevo jer je plod njegovog stvaralačkog rada, a pravo poslodavaca na izum je derivativno odnosno proizlazi iz ugovora ili na temelju posebnog zakona.

Uz članak 15.

Državni zavod za intelektualno vlasništvo u skladu sa Zakonom i međunarodnim ugovorima koji obvezuju Republiku Hrvatsku, provodi postupak za priznanje patenta odnosno konsenzualnog patenta i obavlja druge poslove nužne za ostvarivanje sustava zaštite patentom. Ovom je odredbom također propisano da protiv upravnih akata koje donosi Zavod nije dopušteno podnijeti žalbu, ali se može pokrenuti upravni spor pod uvjetima i rokovima propisanim Zakonom o upravnim sporovima.

Za ona pitanja iz postupka koja nisu uređena ovim zakonom primijenit će se odredbe Zakona o općem upravnom postupku.

Upravni akti koje Zavod donosi mogu se temeljiti samo na onim dokazima u pogledu kojih je stranka imala mogućnost iznijeti svoje obrazloženje.

Uz članak 16.

Za radnje u postupku pred Državnim zavodom za intelektualno vlasništvo plaćaju se upravne pristojbe i naknade troškova upravnoga postupka u skladu s posebnim propisima: Zakonom o upravnim pristojbama u području prava industrijskog vlasništva i Uredbom o posebnim troškovima postupka i troškova za pružanje informacijskih usluga Državnog zavoda za patente. Ako u postupku priznanja patenta, upravne pristojbe i naknade troškova upravnoga postupka ne budu plaćene, prijava patenta će se smatrati povučenom, a u slučaju neplaćanja upravnih pristojbi i naknada troškova upravnoga postupka održavanja patenta to pravo prestaje vrijediti. Potrebno je istaknuti da će navedeni Zakon i Uredba doživjeti izmjene i dopune, u svrhu usklađivanja s novim odredbama Zakona o patentima.

Uz članak 17.

Propisuje se način pokretanja postupka za priznanje patenta koji se vodi pred Zavodom. Postupak za priznanje patenta pokreće se podnošenjem prijave patenta uz koju se plaća propisana naknada.

Uz članak 18.

Jednom prijavom može se zahtijevati zaštita samo za jedan izum. Od toga pravila postoji odstupanje samo u slučaju ako je više izuma povezano jedinstvenom izumiteljskom zamisli, o čemu će odlučiti, na zahtjev podnositelja prijave, ili po službenoj dužnosti, sam Zavod.

Uz članak 19.

Propisuje se da jezik na kojem se podnosi prijava patenta mora biti hrvatski. Ako se prijava podnese na stranom jeziku, Zavodu se u propisanom roku mora podnijeti prijevod prijave na hrvatski jezik.

Uz članke 20., 21.

Sadržaj prijave patenta koji se propisuje ovim člancima u usklađen je sa standardima u međunarodnom patentnom pravu.

Uz članke 22., 23. i 24.

S obzirom na realnu mogućnost podnošenja prijave za zaštitu istoga izuma, neovisno, od strane dvaju ili više izumitelja, kao i na isključivu pravnu prirodu patenta, prvenstvo u pogledu zaštite, uređuje se na principu vremenskoga redoslijeda podnošenja prijave.

Kao datum prvenstva određuje se datum podnošenja Zavodu uredne prijave ili datum podnošenja prve prijave za isti izum u nekoj od zemalja članica Pariške unije (unijsko prvenstvo) ili Svjetske trgovinske organizacije.

Rok za postavljanje zahtjeva za priznanje prava prvenstva iznosi 12 mjeseci i međunarodni je standard.

Zavodu se prijepis prve prijave, ovjeren od nadležnoga tijela države ili međunarodne organizacije kojoj je prijava podnesena, mora podnijeti najkasnije do isteka roka od 3 mjeseca od datuma podnošenja zahtjeva za priznanje prava prvenstva, ili 4 mjeseca od datuma podnošenja prijave patenta u Republici Hrvatskoj, ili 16 mjeseci od najranijeg datuma zahtijevanih prvenstva, koji od navedenih rokova ističe ranije. Ovime je postignuto usklađivanje sa Europskom Patentnom Konvencijom.

Uz članke 25., 26., 27. i 28.

Podnositelj prijave u Hrvatskoj može se pozvati na nekoliko datuma prvenstva, ako su obilježja izuma koji se prijavljuje već bila sadržana u prijavama podnesenim u državama članicama Pariške unije ili članicama Svjetske trgovinske organizacije, na čije se prvenstvo podnositelj poziva.

Datum priznatoga prvenstva smatra se datumom podnošenja prijave patenta Zavodu prilikom utvrđivanja stanja tehnike iz članka 8. stavak 2. i 3, te prilikom utvrđivanja prvenstva u pogledu prava na priznanje patenta, ako su isti izum stvorila dva ili više izumitelja neovisno jedan o drugome.

Ako je priznato višestruko prvenstvo, rokovi koji teku od datuma priznatog prvenstva, počinju teći od datuma prvenstva najranije prijave na čije se prvenstvo podnositelj poziva.

Uz članak 29.

Tijek postupka za priznanje patenta započinje utvrđivanjem datuma podnošenja prijave. Utvrđivanje datuma podnošenja prijave, kao i ostalih uvjeta definiranih ovim člankom, pretpostavka je za pristupanje ispitivanju prijave u smislu udovoljavanja uvjetima za objavu.

Uz članak 30.

Javne knjige koje se vode pri Zavodu sastoje se od Registra prijava patenata, Registra patenata i Registra zastupnika.

U Registar prijava upisuju se podaci o podnesenim i objavljenim prijavama, a u Registar patenata upisat će se podaci o priznatim patentima i svim promjenama koje su vezane uz priznati patent ili nositelja patenta.

Javne knjige vode se u elektroničkom obliku.

Uz članak 31.

Na zahtjev podnositelja prijave, uz predočenje dokaza o plaćenju upravnoj pristojbi i naknadi troškova postupka, Zavod izdaje svjedodžbu (certifikat) o prvenstvu stečenom na dan podnošenja uredne prijave patenta.

Uz članak 32.

Propisuje se da se prijava patenta može podijeliti na dvije ili više prijave, na zahtjev podnositelja ili Zavoda, sve do donošenja konačnog rješenja o zahtjevu za priznanje patenta, pod uvjetom da je predmet zaštite izdvojene prijave sadržan u prvobitno podnesenoj prijavi kojoj je utvrđen datum podnošenja.

Izdvojena prijava zadržava datum podnošenja prvobitne prijave i uživa prvenstvo prvobitne prijave.

Uz članak 33.

Propisano je da se prijava patenta kojoj je utvrđen datum podnošenja ne može naknadno izmijeniti na način da se time proširi sam predmet izuma čija se zaštita zahtijeva.

Uz članak 34.

Formalnim ispitivanjem prijave utvrdit će se ispunjava li ona pretpostavke za objavu. Ako se utvrdi da se prijava ne može objaviti, Zavod će rezultatom ispitivanja pozvati podnositelja prijave da u određenom roku ukloni utvrđene nedostatke. Na obrazloženi zahtjev podnositelja prijave i uz plaćanje odgovarajućih upravnih pristojbi i naknada troškova upravnoga postupka, rok se može produljiti za vrijeme koje Zavod smatra opravdanim. Prijava će se odbaciti ako podnositelj ne odgovori u roku na poziv, odnosno, odbiti ako je predmet zaštite na prvi pogled isključen od patentibilnosti.

Uz članak 35.

Ako je predmet prijave na prvi pogled izum, i nije isključen iz patentibilnosti, prijava se objavljuje nakon isteka roka od 18 mjeseci, ili na izričit zahtjev podnositelja već nakon isteka roka od 3 mjeseca od datuma podnošenja Zavodu. Promjena u odnosu na postojeći Zakon

učinjena je zbog usuglašavanja sa člankom 93. EPC-a gdje se prijava objavljuje bez plaćanja troškova objave.

Prijava postaje dostupna javnosti objavom bibliografskih podataka, sažetka i crteža u Glasniku Zavoda, a nakon objave cijela se prijava može svakoj zainteresiranoj fizičkoj ili pravnoj osobi dati na uvid ili dostaviti, na zahtjev.

Uvodi se odredba kojom prijava patenta koja je pogreškom Zavoda objavljena ili na neki drugi način učinjena dostupnom javnosti neće ući u stanje tehnike unatoč tome što je bila povučena ili se smatrala povučenom.

Uz članak 36.

Određuju se vrste zahtjeva za ispitivanje koje Zavodu može podnijeti podnositelj nakon što je prijava patenta objavljena.

Nakon objave prijave patenta u roku od 6 mjeseci podnositelj može podnijeti zahtjev za potpuno ispitivanje, zahtjev za prihvaćanje rezultata potpunoga ispitivanja prijave patenta i zahtjev za priznanje patenta bez potpunoga ispitivanja prijave (konsenzualni patent).

U slučaju da podnositelj prijave patenta u roku ne podnese jedan od propisanih zahtjeva ili ne plati za to propisanu upravnu pristojbu i naknadu troškova, prijava patenta smatrat će se povučenom, a Zavod donosi zaključak o obustavi postupka za priznanje patenta.

Uz članak 37.

U postupku potpunoga ispitivanja Zavod vrši ispitivanje na novost, industrijsku primjenjivost i inventivnost, vrši se provjera patentibilnosti izuma, jedinstva izuma te dovoljne razotkrivenosti izuma. Propisuje se da potpuno ispitivanje prijave patenta Zavod može provesti i putem jednoga od patentnih ureda s kojima ima zaključen ugovor o suradnji.

Namjera je predlagatelja ovoga Zakona koristiti se uslugama prvorazrednih inozemnih patentnih ureda radi pouzdanoga i objektivnoga prosuđivanja novosti, a u situacijama kad Zavod ne može provesti dosljedni postupak ispitivanja na novost.

Uz članke 38., 39. i 40.

Utvrđuju se uvjeti i postupak povodom zahtjeva za prihvaćanje rezultata potpunoga ispitivanja provedenoga od strane državnih i međudržavnih ureda koji imaju status ovlaštenoga tijela za međunarodno pretraživanje odnosno međunarodno prethodno ispitivanje u skladu sa PCT Ugovorom, kao i patentnih ureda s kojima Zavod ima sklopljen ugovor o suradnji. Iz naprijed navedenog jasno je da Zavod ne prihvaća rezultate potpunog ispitivanja bilo kojeg patentnog ureda.

Ovime je predviđena mogućnost da se povodom zahtjeva podnositelja prijave patenta, na temelju provedbe odgovarajućega postupka od strane Zavoda, podnositelju prizna patent u Republici Hrvatskoj na temelju dokaza da je za isti izum već izvršeno potpuno ispitivanje u relevantnom patentnom uredu, čime se izbjegava ponavljanje složenog, dugotrajnog i skupog postupka.

Uz članke 41., 42., 43., 44., 45. i 46.

Novim Zakonom o patentima zadržan je konsenzualni patent koji se priznaje bez provođenja postupka potpunoga ispitivanja, a na temelju postizanja konsenzusa svih zainteresiranih stranaka, otkuda i njegov naziv. Taj je institut uveo postojeći Zakon o patentima radi ubrzanoga postupka u kojem je potpuno ispitivanje odgođeno ili trajno izostavljeno. Takav način priznanja patenta znatno pojednostavnjuje, ubrzava i pojeftinjuje postupak, što

predstavlja pogodnost koja stoji na raspolaganju pojedincima ili manjim gospodarskim subjektima kojima trošak provođenja instituta potpunoga ispitivanja stvara prepreku koja bi ih onemogućila ili odvrtila od namjere da zatraže zaštitu patentom.

Dok dosadašnji Zakon nije propisivao nikakve suštinske uvjete za priznavanje konsenzualnoga patenta, novi Zakon o patentima predviđa da će se konsenzualni patent priznati za one izume koji su patentibilni u skladu s odredbama članka 5. te čiji predmet zaštite nije izuzet od patentibilnosti u skladu sa člancima 6. i 7. novoga Zakona o patentima, i koji je industrijskim primjenjiv. Uvođenje takove odredbe nametnuto je dosadašnjim iskustvom u praksi, jer je uočena namjera podnositelja prijava za izume koji su isključeni od mogućnosti zaštite patentom (npr. postupci liječenja koji se primjenjuju neposredno na živom ljudskom ili životinjskom tijelu) na području Republike Hrvatske dobiju barem 10-godišnju zaštitu konsenzualnim patentom.

Nakon objave zahtjeva za priznanje konsenzualnoga patenta, svaka zainteresirana osoba može u propisanom roku podnijeti prigovor protiv priznanje konsenzualnoga patenta. U tom slučaju Zavod postupa kako je propisano.

U slučaju da je zainteresirana osoba koja ima pravni interes suprotstaviti se priznanju konsenzualnoga patenta propustila rok za podnošenje prigovora, može Zavodu podnijeti zahtjev za provedbu postupka potpunoga ispitivanja za cijelo vrijeme trajanja konsenzualnoga patenta.

Uz članke 47. i 48.

Ovim člancima koji su nepromijenjeni u odnosu na postojeći Zakon, propisuje se način donošenja rješenja o zahtjevu za priznanje patenta: rješenja o odbijanju i rješenja o priznanju patenta. Prije odbijanja patenta podnositelja se mora upoznati s razlozima zbog kojih se patent ne može priznati i mora mu se pružiti mogućnost da se očituje o tim razlozima i eventualno ih ospori.

Zavod se obvezuje podnositelju prijave dostaviti prijedlog konačnoga teksta i broja patentnih zahtjeva za koje namjerava priznati patent i pozvati ga da u određenom roku podnese pisanu suglasnost na dostavljeni prijedlog. Ako podnositelj prijave ne odgovori povodom poziva, smatrat će se da je podnositelj suglasan s predloženim, a Zavod će donijeti rješenje o priznanju patenta. Ako podnositelj nije suglasan s predloženim i o tome izvijesti Zavod, dužan je navesti razloge i Zavodu dostaviti tekst izmijenjenih patentnih zahtjeva, o čemu će Zavod ponovo odlučivati.

Članci su u potpunom suglasju sa standardima u međunarodnom patentnom pravu.

Uz članak 49.

Podaci iz rješenja o priznanju patenta upisuju se u registar patenata koji vodi Zavod, rješenje o odbijanju zahtjeva za priznanje patenta evidentira se u registru prijava koji vodi Zavod.

Uz članak 50.

Za priznati patent nositelju patenta izdaje se isprava o patentu, a nositelju konsenzualnoga patenta izdaje se isprava o konsenzualnom patentu.

Uz članak 51.

Predlaže se izmjena u odnosu na postojeći Zakon a zbog terminološkog usklađivanja s odredbom članka 98. EPC-a, gdje se govori o objavi podatka o priznanju patenta, a ne o objavi patenta, u službenom glasilu Zavoda. Također je izrijeком propisano da rješenje o

priznanju proizvodi učinke od trenutka objave podatka o priznanju patenta. Ti će se podaci detaljno propisati provedbenim propisom.

Konsenzualni patent objavljuje se u posebnom dijelu službenoga glasila Zavoda.

Uz članak 52.

Patentni spis izdaje se nositelju patenta i sastavni je dio isprave o patentu. Njegov sadržaj i izgled utvrdit će se propisom donesenim na temelju ovoga Zakona.

Uz članak 53.

Propisuje se obaveza Zavoda da na zahtjev svake fizičke ili pravne osobe izdaje izvatke iz javnih knjiga koje vodi – Registra prijava patenata i Registra patenata. Detalje o načinu i sadržaju izvadaka donijet će provedbeni propis.

Uz članak 54.

O upisu promjena u Registar prijava i Registar patenata, Zavod donosi rješenje. Postupak za upis promjene u registre odredit će se provedbenim propisom.

Uz članak 55.

Zakonom se uvodi nova odredba koja se odnosi na pružanje informacijskih usluga, čime je izvršeno usklađivanje sa EPC-om, posebice člankom 128.

Uz članak 56.

Jezične pogreške u pisanju i slične neispravnosti u dokumentima ispraviti će se na temelju pisanoga zahtjeva podnositelja prijave patenta odnosno nositelja patenta, ili po službenoj dužnosti, o čemu Zavod može donijeti zaključak.

Uz članak 57.

Uvodi se potpuno novi institut, dosad nepoznat u našem patentnom pravu, a izvedenica je instituta povraćaja u prijašnje stanje (*restitutio in integrum*) koji se dosad primjenjivao u postupcima pred Zavodom primjenom Zakona o općem upravnom postupku. Ovime je izvršeno usklađivanje s PCT Ugovorom.

Naime, podnositelju prijave ili nositelju patenta koji je unatoč dužnoj pažnji koju su okolnosti zahtijevale propustio u zakonskom roku izvršiti potrebnu radnju u postupku, čime je izgubio pravo iz prijave ili patenta, Zavod može dopustiti ponovnu uspostavu prava, pod određenim uvjetima i u određenim rokovima.

Zakon taksativno navodi slučajeve za koje nije dopušteno podnijeti zahtjev za ponovnu uspostavu prava.

Važno je napomenuti da je Zakon predvidio zaštitu svih osoba koje su u dobroj vjeri iskorištavale ili obavile stvarne i ozbiljne pripreme za iskorištavanje izuma koji je predmet objavljene prijave, odnosno priznatog patenta, u razdoblju između gubitka prava iz stavka 1. ovoga članka i objave podatka o prihvaćanju prijedloga za ponovnu uspostavu prava, na način da bez naknade štete mogu nastaviti s takvim iskorištavanjem, u svrhu vlastitog poslovanja i potreba vezanih uz takovo poslovanje.

Uz članak 58.

Propisuju se učinci patenta. Nositelj patenta ima isključivo pravo iskorištavanja izuma kroz određeno vrijeme. Proizvod koji je nastao prema zaštićenom izumu ne može se izrađivati, niti stavljati na tržište ako to nije odobrio nositelj patenta. Bez odobrenja nositelja patenta ne može se primjenjivati i nuditi na primjenu postupak koji je predmet zaštite patentom. Isto vrijedi i za proizvod koji je neposredno dobiven takvim postupkom. Sredstva (materijali, dijelovi uređaja, tvari i smjese), koji su bitni čimbenici zaštićenoga izuma, ne smiju se nuditi niti isporučivati bez odobrenja nositelja patenta.

Ako su sredstva koja su sastavni dijelovi zaštićenoga izuma uobičajena na tržištu, za njihovo iskorištavanje ne traži se odobrenje nositelja patenta.

Uz članak 59.

Novim člankom izvršena je implementacija članaka 8.i 9. Direktive broj 98/44 EC, a njime se uređuju isključiva prava s obzirom na patente iz područja biotehnologije.

Odredbom stavka 1. toga članka predviđeni se učinci patenta kojim je zaštićen biološki materijal koji se može rasplodivati ili umnožavati, što znači da će se isključiva prava odnositi i na sve buduće generacije zaštićenog biološkog materijala istoga ili različitoga oblika, ali istovjetnih obilježja.

Odredba stavka 2. u stvari je primjena pravila patentnog prava da se učinci patenta za postupak protežu i na proizvod dobiven neposredno tim postupkom. U konkretnom slučaju kada je riječ o postupku proizvodnje biološkog materijala posebnih obilježja, tada će se učinci patenta protezati na biološki materijal dobiven neposredno tim postupkom, te na svaki sljedeći biološki materijal koji je izveden iz tog biološkog materijala rasplodivanjem i umnažanjem u istovjetnom ili različitom obliku s istovjetnim obilježjima.

Odredba stavka 3. istoga članka predviđa protezanje patentne zaštite za proizvod koji sadrži ili se sastoji od genetičke informacije i na svaki drugi proizvod u koji je ovaj ugrađen, uz uvjet da je predmetna genetička informacija u njemu sadržana, te da obavlja svoju funkciju.

Uz članak 60.

Propisuje se da podnositelj stječe privremena prava iz prijave njenom objavom na Zakonom propisani način, pod uvjetom da nije kasnije odbačena, povučena ili se smatra povučenom. Na temelju privremenih prava može se zahtijevati naknada štete od treće strane koja je u vremenskom razdoblju između datuma objave prijave patenta i datuma objave podatka o priznanju patenta iskorištavala izum, što bi priznanjem patenta bilo zabranjeno.

Uz članak 61.

Ovim člankom uređuje se jedno od najdelikatnijih pitanja koja se postavljaju u postupku zbog povrede prava. Međunarodno prihvaćeni standard je da se za određivanje opsega prava mjerodavnim smatraju patentni zahtjevi.

Nije sporno da se u slučaju potrebe pri tumačenju patentnih zahtjeva uzima u obzir i opis izuma, no pri određivanju opsega prava odlučujuću ulogu imaju patentni zahtjevi, i to iz posve praktičnih razloga. Ako netko svjesno posegne za rješenjima iz tuđega patenta, nastojat će prikriti korištenje tuđega patentiranoga izuma izbacivanjem nebitnih elemenata zaštićenoga izuma odnosno dodavanjem novih, ali nebitnih tehničkih ekvivalenata. Patentni zahtjevi

formulirani na propisani način onemogućavaju zlorabljenja u smislu da se spretnim jezičnim definicijama kao nova predstavljaju rješenja iz već priznatog patenta.

U slučaju spora postavlja se neizbježno pitanje o stupnju pravne zaštite koju će zaštićenom izumu pružiti sud. U rješavanju toga problema od velike je važnosti članak 69. EPC-a, u svezi s kojim je donesen i Protokol o tumačenju toga članka. Protokolom je propisano da se članak 69. Konvencije, koji je u skladu s člankom 61. Zakona koji se predlaže, ne može tumačiti na način da je opseg zaštite priznate patentom određen uskim, doslovnim tekstom patentnih zahtjeva.

Novi Zakon o patentima propisuje da je u vremenskom razdoblju do priznanja patenta, opseg (privremene) zaštite određen patentnim zahtjevima iz prijave patenta objavljene u skladu s ovim Zakonom.

Uz članak 62.

Uređuje se pravo raspolaganja patentom, što podrazumijeva: prijenos, zaključivanje ugovora o licencijski tj. ustupanju pojedinih ili svih ovlaštenja na iskorištavanje zaštićenoga izuma.

Uz članak 63.

Utvrđuju se izuzeci od isključivih prava nositelja patenta, odnosno, propisuju se određene radnje koje druge osobe mogu obavljati i bez dopuštenja nositelja patenta. To su: radnje kojima se izum iskorištava u osobne i nekomercijalne svrhe, radnje koje se poduzimaju radi istraživanja i razvoja, te radi pokusa koje se odnose na predmet zaštićenoga izuma, osobito kada su te radnje nužne za dobivanje registracije ili odobrenja za stavljanje na tržište proizvoda koji je lijek namijenjen ljudima ili životinjama, ili medicinski uređaj, te na neposrednu i pojedinačnu pripremu lijeka u ljekarni na temelju pojedinačnoga liječničkoga recepta i na postupanja koja se odnose na tako pripremljeni lijek. Postojanje ove odredbe od interesa je za domaću farmaceutsku industriju, time i za samu državu, a zadržale su ga i zemlje koje su kandidati za ulazak u punopravno članstvo EU, 2004. godine (npr. Poljska, Slovenija...)

Uz članak 64.

Utvrđuje se da pravo ranijega korisnika izuma ograničuje učinke patenta. Patent nema učinka prema osobi koja se prije podnošenja prijave patenta savjesno i u dobroj vjeri počela koristiti izumom na teritoriju Republike Hrvatske, a za potrebe vlastitoga poslovanja. Naprijed navedena osoba ima pravo bez odobrenja nositelja patenta koristiti se izumom u opsegu u kojem se je njime koristila ili pripremila njegovo korištenje do datuma prvenstva prijave patenta.

Osoba koja ima pravo ranijega korištenja ne može svoje pravo prenijeti na nekoga drugoga, osim ako se pravo prenosi ili nasljeđuje s procesom rada u kojem je pripremljeno ili započelo korištenje izuma.

Uz članak 65.

Institut iscrpljenja prava prvi put je uveden postojećim Zakonom o patentima. Kad nositelj patenta odnosno osoba koja ima njegovo izričito odobrenje prvi put stavi u promet proizvod koji je izrađen prema zaštićenom izumu, trećim osobama dopušteno je takav proizvod dalje stavljati u promet, ne vrijeđajući pri tom ovlaštenje nositelja patenta.

Zbog teritorijalne ograničenosti patenta na državu u kojoj je priznat, podrazumijeva se da prvo stavljanje proizvoda u promet, koje dovodi do iscrpljenja prava, mora biti na teritoriju Republike Hrvatske.

Namjera instituta iscrpljenja prava je da pribavitelj proizvoda koji je legalno proizveden i pušten u promet na teritoriju Republike Hrvatske ne treba tražiti dozvolu (licenciju) od nositelja hrvatskoga patenta za izum prema kojem je izrađen proizvod ako ga želi dalje stavljati u promet

Uz članak 66.

Ovom odredbom, koja utvrđuje ograničenje učinaka s obzirom na patente iz područja biotehnologije, izvršena je implementacija članaka 10. i 11. Direktive EU 98/44 EC o pravnoj zaštiti izuma s područja biotehnologije.

U prvom stavku te odredbe (članak 10. Direktive EU 98/44) predviđa se da se isključiva prava iz patenta neće odnositi na reproduksijski biološki materijal, koji je od strane nositelja patenta ili uz njegovu suglasnost stavljen na tržište, pri čemu je ta reprodukcija posljedica primjene radi koje je biološki materijal stavljen na tržište, uz uvjet da se tako dobiveni materijal kasnije ne upotrebljava za daljnju reprodukciju.

Odredbom stavka 2. članka 65. novoga Zakona o patentima (članak 11. Direktive EU 98/44) uređeno je ograničenje učinaka isključivih prava, a odnosi se na poljoprivrednika koji je na zakonit način nabavio biološki materijal za umnažanje biljaka (npr. sjeme) radi korištenja na svom poljoprivrednom gospodarstvu. On je ovlašten koristiti proizvode svoje berbe (sjeme) za daljnje rasplodivanje ili umnažanje (npr. sjetvu).

Odredba stavka 3. ovoga članka analogna je onoj iz stavka 2., s time da se odnosi na rasplodnu stoku, odnosno, životinjski reproduktivni materijal.

Uz članak 67.

Učinci patenta ograničavaju se i radi nesmetanoga odvijanja međunarodnoga prometa. Ne može se spriječiti upotreba izuma koji uživa zaštitu patentom, a ugrađen je u konstrukciju plovila, zrakoplova ili kopnenoga vozila, koji pripadaju nekoj od država članica Međunarodne unije za zaštitu industrijskoga vlasništva ili članica WTO-a, te služe isključivo za potrebe tih prijevoznih sredstava, a oni se privremeno ili slučajno nađu na teritoriju Republike Hrvatske.

Uz članke 68. i 69.

Predloženim odredbama izvršeno je usklađivanje s odredbom članka 31. od (a) do (l) TRIPS-a. Prisilna licencija je institut koji predviđa slučajeve u kojima nositelj patenta ne iskorištava dovoljno ili uopće izum zaštićen patentom, ili je opseg njegovog iskorištavanja nedostatan za zadovoljavanje potreba hrvatskoga tržišta, odnosno odbija zaključiti ugovor o licenciji ili za zaključivanje ugovora postavlja netržišne uvjete, trgovački sud ovlašten je na zahtjev zainteresirane stranke ili Vlade Republike Hrvatske izdati prisilnu licenciju, prilikom čega nositelj patenta ima pravo na naknadu koja se također određuje odlukom suda.

Zakon o patentima koji se predlaže odredbom stavka 4. ovoga članka uvodi specijalnu prisilnu licenciju kojom se u korist nositelja drugog patenta ili u korist nositelja prava na zaštićenu biljnu vrstu ograničavaju prava iz prvog patent ili prava na zaštićenu biljnu vrstu, u slučaju da je nemoguće iskorištavati drugi patent odn. zaštićenu biljnu vrstu bez povrede prvog patenta, uz određene uvjete propisane Zakonom. Time su implementirane odredbe članka 12. Direktive EU 98/44 EC o pravnoj zaštiti izuma s područja biotehnologije. U slučaju izdavanja takve prisilne licencije ovoga članka nositelju prvog patenta omogućit će se,

pod razumnim uvjetima, pravo na uzajamnu prisilnu licenciju za iskorištavanje izuma zaštićenog drugim patentom ili zaštićene biljne vrste.

Sud može izdati prisilnu licenciju ako je iskorištavanje patentom zaštićenoga izuma nužno zbog izvanrednih stanja na nacionalnoj razini (nacionalna sigurnost zemlje, zaštita javnoga interesa u području zdravstva, prehrane, zaštita i unapređivanje čovjekova okoliša, poseban interes za pojedinu granu gospodarstva), ili kada je nužno ispravljanje postupaka za koje je sudskim ili administrativnim postupkom utvrđeno da su protivni tržišnom natjecanju.

Ako nositelj patenta dokaže postojanje legitimnih razloga zbog kojih se izum iskorištava nedovoljno ili se uopće ne iskorištava, prisilna licencija ne može se izdati. Zahtjev za izdavanje prisilne licencije može se podnijeti nakon isteka roka od 4 godine od datuma podnošenja prijave patenta ili nakon isteka roka od 3 godine od datuma priznanja patenta. Ako nositelj patenta dokaže postojanje zakonskih razloga koji opravdavaju neiskorištavanje ili nedovoljno iskorištavanje zaštićenoga izuma, prisilna licencija ne može se izdati.

Prisilna licencija ne može biti isključiva, a njezin opseg i njezino trajanje vezani su isključivo uz razloge zbog kojih je izdana i može se prenositi samo zajedno s proizvodnim pogonom odnosno njegovim dijelom u kojem se iskorištava izum za koji je izdana.

Uz članak 70.

Utvrđuje se rok trajanja patenta i konsenzualnoga patenta.

Uz članke 71., 72., i 73.

Ovim se odredbama u Zakon o patentima implementiraju dva propisa *acquis communautaire*, a to su **Uredba Vijeća br. 1768/92 od 18. lipnja 1992.** koja se odnosi na uvođenje svjedodžbe za dodatnu zaštitu lijekova i medicinskih proizvoda i **Uredba (EC) br. 1610/96 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 1996.** koja se odnosi na uvođenje certifikata za dodatnu zaštitu sredstava za zaštitu biljaka. Predloženim se odredbama uvodi mogućnost produljenja trajanja patenta putem svjedodžbe o dodatnoj vremenskoj zaštiti za lijekove i medicinske proizvode i za sredstva za zaštitu bilja, koji su već zaštićeni patentom, a za vrijeme koje je bilo potrebno za stavljanje tog proizvoda na tržište, ali ne dulje od 5 godina od datuma stupanja svjedodžbe na snagu.

Unutar zaštite priznate temeljnim patentom, zaštita dobivena svjedodžbom odnosit će se samo na lijek i medicinski proizvod odnosno sredstvo za zaštitu bilja za koje je odobreno stavljanje u promet, kao i za bilo koju primjenu proizvoda kao lijeka i medicinskog proizvoda odnosno sredstva za zaštitu bilja koja je bila odobrena prije prestanka važenja svjedodžbe.

Ovaj institut stvoren na inicijativu velikih farmaceutskih kompanija kojima je patentna zaštita, dobivena za lijekove i medicinske proizvode i za sredstva za zaštitu bilja, od propisanih 20 godina znatno skraćena zbog dugotrajne administrativne procedure dobivanja odobrenja za stavljanje tih proizvoda na tržište, uobičajen je u međunarodnom patentnom pravu. Zbog činjenice da uvođenje svjedodžbe o dodatnoj zaštiti nije u interesu domaće farmaceutske industrije, ali i istovremene obveze RH da implementira sadržaj tih odredbi u Zakon o patentima, predlaže se da se primjena ovih odredbi odloži do dana stupanja Republike Hrvatske u Europsku Uniju. Isti princip primijenile su i zemlje koje su kandidati za ulazak u punopravno članstvo EU, 2004. godine (npr. Poljska, Slovenija...)

Uz članak 74.

Ovom se odredbom uređuje način plaćanja godišnjih naknada za održavanje patenta. Ona se razlikuje od dosadašnje radi usklađivanja sa međunarodnom praksom u tom području, pa se propisuje obveza prvoga plaćanja održavanja za treću godinu.

Predviđa se i obaveza Zavoda da obavijesti nositelja patenta o propuštanju plaćanja godišnjih pristojbi i naknada troškova postupka za održavanje patenta i posljedicama vezanih uz to propuštanje, te na mogućnost naknadnog plaćanja.

Uz članak 75.

Navode se razlozi koji dovode do prijevremenoga prestanka patenta i propisuju posljedice koje proizlaze iz propuštanja rokova za plaćanje godišnje naknade za održavanje patenta.

Uz članak 76.

Ova odredba propisuje prijevremeni prestanak patenta odricanjem. Da bi se nositelj patenta odrekao svojega prava, Zavodu mora podnijeti pisanu izjavu o odricanju. Ako je u registru upisano određeno pravo u korist trećih osoba, nositelj patenta ne može se odreći patenta bez pisane suglasnosti tih osoba.

Uz članak 77.

Utvrđuje se prijevremeni prestanak Svjedodžbe o dodatnoj zaštiti, koje su odredbe implementirane iz Uredbe Vijeća br. 1768/92 od 18. lipnja 1992. koja se odnosi na uvođenje svjedodžbe za dodatnu zaštitu lijekova i medicinskih proizvoda i Uredba (EC) br. 1610/96 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 1996. koja se odnosi na uvođenje certifikata za dodatnu zaštitu sredstava za zaštitu biljaka.

Uz članak 78.

Utvrđuje se da patent prestaje danom smrti nositelja patenta, odnosno, danom gubitka svojstva pravne osobe, osim ako je prešao na nasljednike, odnosno, pravne sljednike. Odredba se analogno primjenjuje na podnositelja prijave.

Uz članak 79.

Patent se može se proglasiti ništavim u svako doba njegova trajanja, na prijedlog fizičke ili pravne osobe ili državnog odvjetnika, uz uvjete propisane ovim člankom

Uz članke 80., 81. i 82.

Ovim se člancima razrađuje postupak koji započinje prijedlogom za proglašavanje patenta ništavi, te se propisuje sadržaj tog prijedloga i posljedice ako prijedlog nije uredan. Također se propisuje obveza dostavljanja prijedloga nositelju patenta da dostavi svoj odgovor, te mogućnost održavanja usmene rasprave ako je ona nužna za utvrđivanje činjeničnog stanja prilikom donošenja odluke o prijedlogu za poništaj.

U slučajevima kada je riječ o nositelju konsenzualnoga patenta, i kad su dokazi dovoljni za opravdanu sumnju da konsenzualni patent ne zadovoljava uvjete iz članka 41. predloženog

Zakona, odgovor prema stavku 3. ovoga članka mora sadržavati i postavljen zahtjev za provedbu postupka potpunoga ispitivanja.

Zavod može nastaviti postupak i ako podnositelj prijedloga od njega odustane u tijeku postupka ili se nositelj odrekao patenta ili je patent prestao vrijediti.

Uz članak 83.

Nakon provedenoga postupka Zavod donosi rješenje o proglašavanju ništavim rješenja o priznanju patenta, u potpunosti ili djelomično, ili rješenje kojim se prijedlog odbija.

Uz članak 84.

Nova je odredba kojom se predviđa proglašavanje ništavom svjedodžbe o dodatnoj zaštiti. Ovom odredbom izvršeno je usklađivanje s Uredbom Vijeća br. 1768/92 od 18. lipnja 1992. koja se odnosi na uvođenje svjedodžbe za dodatnu zaštitu lijekova i medicinskih proizvoda i Uredbom (EC) br. 1610/96 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 1996. koja se odnosi na uvođenje certifikata za dodatnu zaštitu sredstava za zaštitu biljaka.

Uz članke 85., 86. i 87.

Propisuju se razlozi zbog kojih je moguće ukinuti rješenje o priznanju patenta. Zavod uz uvjete propisane Zakonom koji se predlaže, može na prijedlog zainteresirane osobe ukinuti rješenje o priznanju patenta.

Uz članke 88., 89. i 90.

Uređuje se sudska zaštita prava izumitelja odnosno njegova pravnoga sljednika.

Uz članke 91., 92., 93., 94. i 95.

Pravo na podnošenje tužbe zbog povrede patenta ima nositelj patenta, podnositelj objavljene prijave patenta, stjecatelj isključive licencije i nositelj konsenzualnoga patenta. Nositelj konsenzualnoga patenta prije podnošenja tužbe sudu mora raspolagati dokazom da je podnio zahtjev za priznanje patenta provedbom postupka potpunoga ispitivanja prijave patenta.

Tužbeni zahtjevi koji se tužbom mogu podnijeti propisani su u članku 92. Zakona koji se predlaže. Promjena u odnosu na postojeći Zakon odnosi se na naknadu štete počinjene od strane povreditelja prava s namjerom, ili uslijed nepažnje, čime je postignuto usklađivanje sa člankom 45. stavak 1. TRIPS-a. Također se tužbenim zahtjevom može zahtijevati nalaganje povreditelju prava da nositelja patenta obavijesti o identitetu trećih osoba uključenih u proizvodnju i distribuciju robe ili usluga kojima se vrši povreda prava, te o njihovim distribucijskim kanalima, ako to nije u neskladu s težinom povrede, kao i polaganje poslovnih knjiga na uvid, što je u suglasju sa člankom 47. TRIPS-a.

U sporu zbog povrede patenta za izum postupka za proizvodnju nove tvari, smatrat će se, dok se suprotno ne dokaže, da je svaka jednaka tvar ili tvar jednakog sastava proizvedena zaštićenim postupkom, a teret dokazivanja prebacuje se na tuženika koji proizvodi takav proizvod.

Propisuju se privremene mjere koje određuje sud na prijedlog tužitelja, u slučaju da učini vjerojatnim da postoji opasnost od povrede patenta zbog čega mu prijete teško nadoknativa šteta. Promjene u odnosu na postojeći Zakon posljedica su terminoloških usklađenja unutar Zakona koji se predlaže, te usklađivanja s odredbom članka 50. TRIPS-a.

Rokovi za podnošenje tužbe su prekluzivni.

Uz članak 96.

Propisuje se hitnost postupka povodom tužbe za povredu patenta.

Uz članke od 97. i 98.

Utvrđuju se iznosi novčanih kazni za počinjene prekršaje i propisuje se zaštitna mjera koja se izriče za povrede odredaba ovoga Zakona.

Uz članke od 99. do 108.

Novim poglavljem koje obuhvaća članke 99. do 108. predloženog Zakona o patentima otvorena je mogućnost primjene Sporazuma između Vlade Republike Hrvatske i Europske Patentne Organizacije o suradnji na području patenata (Sporazuma o suradnji i proširenju). Potpisivanje tog Sporazuma dovelo je Hrvatsku korak do punopravnog članstva u Europskoj patentnoj organizaciji, a njime je osiguran standard patentne zaštite u RH kakav postoji u državama članicama te organizacije. U skladu s tim Sporazumom, europska prijava patenta u kojoj je naznačena Republika Hrvatska i europski patenti čiji su učinci prošireni na RH imaju isti učinak i podložni su istim uvjetima kao i nacionalna prijava i nacionalni patent prema predloženom Zakonu. Predviđa se velik broj prijava inozemnih podnositelja koji će koristiti ovaj sustav proširenja učinaka prijave patenata odnosno patenata radi osiguravanja svojih ekonomskih interesa i sigurnosti.

Uz članke od 109. do 111.

Utvrđuju se posebne odredbe o postupku za priznanje povodom međunarodne prijave patenta. Međunarodna prijava patenta podnosi se u skladu s Ugovorom o suradnji na području patenata (PCT-jem), koji je prihvaćen Zakonom o potvrđivanju Ugovora o suradnji na području patenata (PCT-ja) ("Narodne novine" - Međunarodni ugovori, broj 3/98., 4/2002) i Pravilniku prema Ugovoru o suradnji na području patenata ("Narodne novine"- Međunarodni ugovori, broj 10/98., 4/2002. i 15/2002.).

Uz članke od 112. do 116.

U prijelaznim i završnim odredbama sadržani su propisi koji se odnose na vrijednost dodijeljenih patenata, postupke za priznanje patenata u tijeku, postupke povodom prijedloga za proglašavanje patenta ništavim, postupke povodom prijedloga za ukidanje rješenja o patentu, kao i građanskopravne postupke u tijeku. Sadržaj odredbe 112. stavak (2), u postojećem Zakonu o patentima i dalje je zadržan zbog toga što je patentiranje lijekova odnosno tvari ili smjese koje se primjenjuju u liječenju ljudi ili životinja u Republici Hrvatskoj omogućeno tek 31. prosinca 1992. godine, a neki postupci po takovim prijavama još nisu okončani u cijelosti. Slijedom toga nužno je da se izuzmu iz zaštite patentom ako su prijave za te pronalaskе podnesene prije 31. prosinca 1992. godine.

Utvrđuje se primjena odredbe članka 103., stavaka (1) i (2) predloženog Zakona do stupanja na snagu Sporazuma o primjeni članka 65. EPC-a od 17. listopada 2000. godine. Predmetna odredba propisuje obvezu nositelja proširenog europskog patenta da prijevod patentnog spisa i izmijenjenih patentnih zahtjeva dostavi na hrvatskom jeziku. Po stupanju na snagu tog Sporazuma postupat će se prema stavcima (2) do (4) predloženoga članka 114.

Utvrđuje se, također, koje propise donosi nadležni ministar, na prijedlog ravnatelja Zavoda i u kojem roku, te se utvrđuje koji zakonski propisi prestaju vrijediti danom početka primjene ovoga Zakona.

Uz članke 117 i 118

Utvrđuje se stupanje na snagu i primjena predloženog Zakona, te odložena primjena članaka kojima su implementirane odredbe pravne stečevine EZ-a do dana stupanja Republike Hrvatske u Europsku Uniju, kao i primjena odredbi preuzetih iz Sporazima Vlade Republike Hrvatske i Europske patentne organizacije o suradnji na području patenata.